Proletari din toate țările uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 580
Marți 17 noiembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Cu toate forțele la terminarea muncilor agricole de toamnă

Acțiuni care nu trebuie neglijate

Grijă deosebită arăturilor adinci, lucrărilor de desfundare și desțelenire

După ploile căzute în ultimele zile, timpul s-a îmbunătățit și a fost favorabil lucrărilor agricole de toamnă, în toate regiunile țării.

Pînă zilele trecute, în întreaga țară s-au executat arături adinci de toamnă în procent de 69 la sută din planul stabilit. În regiunile Suceava (86%), Bacău (85%), și București (82%), s-au executat lucrări pe suprafețe mai mari.

Ritmul cu care s-a lucrat însă în ultima săptămînă — cînd s-au executat arături adinci pe numai 163.000 de hectare — este cu totul nesatisfăcător și el nu se poate justifica numai prin timpul ploios care, în unele cazuri la începutul săptămînii trecute, a împiedicat lucrul cu tractoarele. În săptămîna ce a trecut au fost două și unele zile bune de lucru, iar atelajele — cu care s-ar fi putut ara aproape tot timpul — nu au fost folosite decît în foarte mică măsură.

Dacă în regiunile Oradea, Cluj, Constanța, Baia Mare, Bacău și Hunedoara s-au obținut în ultima săptămînă realizări ceva mai bune la arăturile adinci, nu același lucru se poate spune despre regiunile Craiova și Timișoara, unde în aceleași condiții de lucru, s-au realizat procente cu mult mai mici, (respectiv abia 2 și 3 procente).

Cele mai slabe rezultate la această lucrare s-au obținut în regiunile Iași (46 la sută). Stalin și Ploești (56 la sută), Galați (61 la sută) și Timișoara (62 la sută). În cadrul Trustului Gostat îndeosebi în cele din regiunile Cluj, Hunedoara, Galați, Ploești, Iași, Oradea, Craiova, Baia Mare și Suceava, este necesar să fie luate măsuri ca ritmul arăturilor adinci să crească de îndată, folosindu-se întreaga capacitate a tractoarelor. De asemenea, S.M.T.-urile care nu au realizat planul arăturilor adinci de toamnă, decît în procent de 56%. — au datoria să grăbească în mare măsură, executarea acestor lucrări, cu deosebire în gospodăriile colective din regiunile Iași, Hunedoara, Stalin, Timișoara și Constanța.

Pînă acum, în întreaga țară s-au făcut lucrări de desfundare pentru plantații de vii pe numai 50 la sută din suprafețele planificate, iar pentru plantațiile de port-altoi pe numai 62 la sută. (În regiunea Constanța terenurile au fost desfundate pentru plantațiile de port-altoi abia pe 24 la sută din suprafața planificată).

Avîndu-se în vedere că în cifrele de mai sus nu sînt incluse și terenurile ce urmează a fi desfundate pentru plantații de pomi, se impune a se da o atenție deosebită și acestor lucrări, mai ales că după ploile căzute, desfundările, ca și arăturile adinci de altfel — se pot face mult mai ușor și de mai bună calitate.

Avîndu-se în vedere că tractoarele S-80 și S-100 cu care sînt înzestrate S.M.T.-urile și gospodăriile de stat, au cabine bune, încălzite, astfel încît pot executa lucrări indiferent de condițiile atmosferice, este de datoria acestor unități să ia imediat măsuri ca tractoarele grele să lucreze în permanență la desfundat, ÎN DOUĂ SCHIMBURI.

Trebuie să fie luate de îndată măsuri și pentru desțelenirea fînețelor și pășunilor slab productive.

Execută arături adinci

Oamenii muncii de pe ogoarele raioanelor Trușești și Rădăuți, regiunea Suceava, au îndeplinit planul arăturilor adinci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. Fruntași în această acțiune sînt membrii gospodăriilor agricole colective din regiune care și-au îndeplinit planul arăturilor de toamnă în proporție de 111 la sută.

*

După terminarea însămînțărilor de toamnă, gospodăria colectivă și întovărășirile agricole din comuna Deleni, raionul Vaslui, sub îndrumarea tov. Bejenaru Neculai, tehnicianul agronom al comunei, au trecut la executarea arăturilor adinci de toamnă. Au fost arate pînă zilele trecute, peste 150 de ha teren, lucrarea continuîndu-se cu eforturi sporite.

VICTOR VASILIU
corespondent

*

Gospodăria agricolă de stat Babadag raionul Istria, a executat arături adinci de toamnă pe 1.400 de hectare. Arăturile au fost executate imediat după recoltarea culturilor. Cinci sute din cele 1.400 de ha arate fuseseră cultivate cu porumb care a fost recoltat de îndată ce a ajuns la maturitate pentru ca arăturile să poată fi făcute din vreme.

La executarea arăturilor adinci s-au evidențiat, între alții, tractoriștii Gheorghe Dună, Nicolae Tița, Tudor Ignat, Ion Degeratu, precum și mecanicii de întreținere Ilie Pavel, Marin Grecu, Gh. Chință și Gh. Cotoran.

C. DOLNICEANU
corespondent

Pentru producții sporite

În anul acesta gospodăria colectivă din comuna Moftinu Mic, raionul Carei, a obținut recolte frumoase la mai toate culturile. La porumb, bunăoară, media la hectar a fost de 5.000 kg, iar la floarea soarelui de circa 2.300 kg. Producțiile mari obținute se datoresc în bună măsură aplicării cu strictețe a regulilor agrotehnice cerute de fiecare plantă. Nu încape îndoială că una dintre aceste reguli este arătura adîncă de toamnă pe care colectiviștii au executat-o pe întreaga suprafață destinată culturilor de primăvară.

Folosind experiența bună dobîndită, și în acest an colectiviștii se străduiesc să facă ogor de toamnă pe toate suprafețele ce vor fi însămînțate în primăvară. Ajutați de tractoriștii de la S.M.T. Carei, pînă zilele trecute ei executaseră arături adinci de toamnă pe mai bine de 200 de ha.

În raionul Brăila

Atenția cuvenită fertilizării solului

Nu încape îndoială că acțiunea de fertilizare a solului constituie una din principalele metode agrotehnice menite să ducă la sporirea producțiilor agricole. De acest adevăr s-au convins în decursul anilor și o bună parte a țăranilor muncitori din raionul Brăila, care prin folosirea îngrășămintelor naturale și chimice, au izbutit în ultimii ani să obțină recolte bogate la cultura sfeclei de zahăr, a orezului, porumbului etc. Gospodăriile colective din Urleasca, Romanu și Gemenele sînt doar cîteva dintre unitățile agricole cooperatiste care folosesc pe scară largă îngrășămintele pentru a mări rodnicia ogoarelor lor. Dovadă stă faptul că și în această toamnă unitățile sus-amintite au încorporat în sol pe terenurile însămînțate cu grîu însemnate cantități de gunoi de grajd. Astfel, gospodăriile colective din Romanu și Gemenele, de pildă, au folosit în toamna aceasta la cultura grîului 3.800 și respectiv 2.645 de tone de îngrășăminte organice. Asemenea lor și gospodăriile colective din Movila Miresii, Tudor Vladimirescu și Latinu au folosit mari cantități de gunoi.

Cu toate acestea nu toate unitățile agricole cooperatiste din raionul Brăila, acordă atenția cuvenită fertilizării solului. În prezent, în tot raionul se desfășoară din plin executarea arăturilor adinci de toamnă destinate însămînțărilor de primăvară. Ori, agrotehnica recomandă ca îngrășămintele naturale — și îndeosebi gunoiul de grajd — pentru a putea fi bine folosite de plante, să fie încorporate o dată cu arătura de bază. Care este situația raionului Brăila în această privință?

Dintr-un început trebuie arătat că în raion fertilizarea ogoarelor de toamnă este cu totul neglijată. Pînă zilele trecute majoritatea gospodăriilor colective nu transportaseră de loc gunoi la cîmp. Nu se poate spune că ele nu au astfel de resurse. Raionul Brăila este cunoscut doar ca un raion cu un puternic sector zootehnic. Există gospodării colective cum sînt cele din Baldovinești, Cotulung, Kogălniceanu etc., care deși dispun de însemnate cantități de gunoi, nu l-au folosit nici pentru cultura grîului și nici în prezent nu-l transportă la cîmp pentru a-l introduce sub brazdă odată cu arătura.

Principala vină în neglijarea acțiunii de fertilizare a solului, o poartă îndeosebi organele agricole raionale, care s-au mulțumit doar să repartizeze pe unități sarcina de plan a raionului privind îngrășarea terenurilor, fără însă să urmărească pe teren și să impulsioneze această muncă. De aceea, socotim că este necesar ca inginerii și tehnicienii de la raion și comune să treacă neîntîrziat la mobilizarea țăranilor muncitori ca odată cu executarea ogoarelor de toamnă să transporte la cîmp și să încorporeze în sol toate cantitățile de gunoi de grajd de care dispun. O atenție deosebită trebuie acordată îndeosebi fertilizării terenurilor destinate culturilor de sfeclă de zahăr și orez, plante care în raionul Brăila ocupă suprafețe destul de întinse — și care, după cum se știe, au nevoie de o mare cantitate de îngrășăminte.

V. POMPILIU

Recoltă bogată de porumb

Membrii gospodăriei colective „Horia Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au terminat de recoltat întreaga suprafață de porumb, de 204 ha, obținînd o producție medie de 4.000 kg știuleți la ha. Această realizare se datorește bunei organizări a muncii și aplicării regulilor agrotehnice ca arătură adîncă de toamnă, făcută cu tractorul, folosirea unei semințe de calitate, semănatul la vreme, 4 prașile din care două mecanice etc. Fruntași la cultura porumbului sînt colectiviștii din brigada I, condusă de tov. Aurel Galer și din cea de a III-a condusă de tov. Ion Gheorghe.

I. BOLEA
corespondent

Nici un tractor sub 4,5 ha de arătură pe zi

Imediat după terminarea însămînțărilor și a recoltării culturilor de toamnă, muncitorii secției Domînești a gospodăriei agricole de stat Carei au luat măsuri de adăpostire în remize a mașinilor de care nu aveau nevoie la arăturile adînci.

Pe ogoare au rămas numai cele 12 tractoare ale secției. Ele lucrează grupate cîte șase. Mecanizatorii își desfășoară munca sub lozinca: „nici un tractor sub 4,5 ha de arătură pe zi". Lozinca a fost transpusă imediat în viață. Mulți tractoriști își depășesc angajamentul de a ara zilnic cîte 4,5 ha.

Șeful de brigadă, candidatul de partid Gheorghe Vachter și-l depășește cu circa un hectar. La fel și tractoriștii Alexandru Rozs, Ștefan Rozs și Mihai Ștefan.

Unii din acești tractoriști, plus Naghy Ludovic s-au angajat să execute pînă la sfîrșitul anului 900 de hantri pe tractor, fără reparații, să reducă consumul de carburanți și lubrifianți cu 2,5 la sută, să obțină hantrul la 80 de lei preț de cost în loc de 84 cît era planificat.

Muncind astfel mecanizatorii secției Domînești vor termina la vreme arăturile adînci de toamnă. Economiile de carburanți și lubrifianți și evitarea reparațiilor vor face ca prețul de cost al arăturii să fie sub cel planificat. Deci lupta pentru costuri de producție scăzute la recolta anului viitor a fost începută și se duce cu succes.

MEZEI MIHAI
mecanic șef de secție

*
* *

Mecanizatorii de la S. M. T. Radomirești, regiunea Pitești, se străduiesc să termine de urgență arăturile adînci de toamnă pe ogoarele unităților deservite. În fotografie : tractoristul Rîmboacă Ilie, executînd această lucrare.

*
* *

Consfătuirea pe țară a cultivatorilor de orez

Cultura orezului, puțin răspîndită în trecut în țara noastră, a ocupat în acest an peste 28.000 ha. Cultivatorii — în marea lor majoritate muncitori din gospodăriile de stat și colectiviști — au acumulat o bogată experiență și în această cultură.

Pentru generalizarea celor mai înaintate metode agrotehnice în cultura orezului, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat vineri la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" o consfătuire pe țară a cultivatorilor de orez la care a participat și grupul de specialiști chinezi.

Referatele prezentate, discuțiile și recomandările făcute atît de specialiștii chinezi cît și de cultivatorii din țara noastră au subliniat posibilitățile mari de care dispun unitățile agricole socialiste cultivatoare de orez pentru mărirea producției în scopul asigurării întregii cantități de orez necesare acoperirii consumului din producția internă.

★

Sîmbătă dimineața la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală au continuat lucrările consfătuirii pe țară a cultivatorilor de orez. Ingineri și brigadieri din gospodăriile agricole de stat, președinți de gospodării colective, au împărtășit din experiența lor în cultura orezului.

Consfătuirea pe țară a cultivatorilor de orez, a scos în evidență necesitatea amenajării din timp a noilor orezării, aplicarea în termeni optimi a lucrărilor agrotehnice — îndeosebi a arăturilor adînci de toamnă, a însămînțării și îngrijirii culturilor de orez. Pe baza experienței dobîndite de unitățile fruntașe în cultura orezului și a constatărilor făcute de specialiștii chinezi, consfătuirea a recomandat cultivatorilor să extindă pe suprafețe cît mai mari însămînțarea „în uscat" cu mașina, să folosească pe scară largă metoda de transplantare a orezului, să asigure o bună nivelare a parcelelor înainte de semănat etc.

În încheierea lucrărilor consfătuirii tov. Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a mulțumit specialiștilor chinezi, prezenți la conferință, pentru sprijinul acordat cultivatorilor noștri de orez și a subliniat importanța efectuării la vreme a lucrărilor ce se execută acum în orezării și a pregătirilor din timp în vederea bunei desfășurări și a celorlalte lucrări în scopul dezvoltării producției de orez în țara noastră.

(Agerpres)

PE MARGINEA LUCRĂRILOR CONSFĂTUIRII DE LA „CASA AGRONOMULUI" (II)

Cointeresarea materială a colectiviștilor — mijloc important pentru sporirea producției agricole

În cadrul lucrărilor consfătuirii de la „Casa Agronomului" a fost dezbătută pe larg problema cointeresării materiale a colectiviștilor.

Se știe că în forma de retribuire a muncii în raport cu zilele-muncă efectuate fără a se ține seama de producția obținută, membrii colectiviști sînt mai puțin cointeresați în sporirea producției agricole-vegetale și animale. Pentru a-i cointeresa mai mult în sporirea producției, în numeroase gospodării colective din țară s-a introdus și extins în acest an retribuirea muncii și în raport cu producția obținută.

Deosebit de îmbucurător este faptul că în anul 1959 retribuirea muncii colectiviștilor în raport cu producția obținută este aplicată în aproape 1.500 de gospodării colective, față de 800 de gospodării colective care au aplicat-o în anul 1958. Rezultate deosebite s-au obținut pe această linie în regiunile Timișoara, Stalin, Constanța, și Galați, unde numărul gospodăriilor colective care au aplicat acest fel de retribuire a muncii este cuprins între 106—355 de unități.

Pe această temă, la consfătuirea de la „Casa Agronomului' au fost prezentate referate de către tov. Nicolae Hudițeanu, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei colective din comuna Comana, regiunea Constanța, tov. Maghiar Teodor, președintele colectivei din comuna Mădăraș, regiunea Oradea și Ioan Griceag, președintele gospodăriei colective Hărman, regiunea Stalin. În cele ce urmează, vom expune pe scurt din experiența căpătată de colectiviștii din Hărman în problemele privind cointeresarea materială a colectiviștilor și cum a contribuit aceasta la sporirea producției agricole. În gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, munca este organizată în 3 brigăzi de cîmp cu cîte 4 echipe fiecare, o brigadă legumicolă cu 3 echipe, una zootehnică cu 2 ferme, o echipă de construcții și cîteva ateliere (fierărie, tîmplărie etc.).

Fiecare brigadă are în primire terenul, animalele de muncă, mașinile, uneltele agricole, mijloacele de transport, construcțiile, furajele etc., pe toată durata asolamentului, care aici este de 4 ani.

Aplicînd în acest an retribuția suplimentară în raport cu producția obținută, gospodăria a rezolvat în mare măsură problemele ce frînau întărirea și dezvoltarea ei economico-organizatorică. Astfel, prin aplicarea acestui sistem s-a întărit simțul de răspundere personală la locul de muncă, ceea ce a dus la executarea lucrărilor de bună calitate. Dacă în anii trecuți colectiviștii urmăreau să execute un număr cît mai mare de zile-muncă, fără a-i interesa calitatea lucrărilor, deci și producția ce va reveni la ha, acum fiecare membru este interesat să facă toate muncile la vreme și de bună calitate, pentru a depăși sarcinile planificate. Aceasta cu atît mai mult, cu cît ei știu bine că depășirea planului le aduce venituri sporite. Pe de altă parte, în anii precedenți unii colectiviști veneau tîrziu la lucru și plecau devreme, participarea la lucru fiind și ea slabă. Cu totul altfel stau lucrurile acum. Introducerea retribuirii și după rezultatele obținute în producție, a făcut ca lucrările să fie executate de bună calitate. De pildă, la recoltat, s-a adunat de pe cîmp ultima rădăcină de sfeclă, cei mai mici cartofi etc. Decoletarea sfeclei de zahăr s-a făcut potrivit îndrumărilor date de fabrică. Timpul de lucru a fost folosit la maximum. Participarea la muncă a ajuns acum la peste 97%. A existat astfel în permanență o întrecere vie între membri pentru a executa lucrări de calitate, la momentul optim și în cel mai scurt timp.

Toate acestea au dus la sporirea producției la hectar și totodată la economisirea de zile-muncă. În acest sens cifrele de mai jos sînt atotgrăitoare (recolte obținute și consumul de zile-muncă la ha) :

ANII	GRÎU		CARTOFI		SFECLĂ DE ZAHĂR	
	KG/HA	Z.M/HA	KG/HA	Z.M/HA	KG/HA	Z.M/HA
1957	2.047	20,40	13.211	83,60	13.837	132,70
1958	2.051	18,90	14.401	81,30	15.079	129,30
1959	3.002	16,70	19.369	78,20	23.120	124,80

Culturile au fost repartizate proporțional pe cele 3 brigăzi. Producția medie planificată a fost stabilită ținîndu-se seama de fertilitatea solului, de planta premergătoare, cît și de producțiile medii obținute în ultimii 3 ani, astfel ca cifrele de plan să fie mobilizatoare. În cadrul fiecărei brigăzi culturile prășitoare au fost repartizate pe echipe și apoi pe oameni. Fiecare colectivist a primit la începutul anului o fișă în care era trecută suprafața ce o are de lucru, producția planificată, necesarul de zile-muncă pe lucrări. După recoltare, fișa se completează cu toate datele și îndeosebi, cu producția obținută, după care se calculează apoi cantitățile de produse ce revin ca plată suplimentară. În caz de nerealizarea planului, în fișă se trec zilele-muncă ce trebuie să se scadă, în raport cu procentele de neîndeplinirea planului de producție. La terminarea unei lucrări, aceasta este recepționată de către comisie.

Evidența producției realizate s-a ținut pe fiecare om în parte, cîntărindu-se recolta obținută pe suprafața ce i-a fost încredințată a o lucra.

Ca urmare a recoltelor bogate obținute — arătate în tabelul de mai sus — și care se datoresc îndeosebi executării tuturor lucrărilor la timp și bine, marea majoritate a colectiviștilor din Hărman, au de primit cantități însemnate de produse și bani. Plata acestora se va face la finele

I. LESEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

Participanți la consfătuire

NICOLAE HUDIȚEANU
președintele gospodăriei agricole colective din Comana, regiunea Constanța

ION PINTEA
președintele gospodăriei colective din Mădăras, regiunea Baia-Mare.

CONSTANTIN MAVRODIN
președintele gospodăriei agricole colective din Curcani, regiunea București

OLARU GHEORGHE
tehnician agronom la gospodăria agricolă colectivă Baia, regiunea Constanța

Hozrasciotul intern — cale de reducere a prețului de cost în gospodăriile de stat

Ca metodă socialistă de conducere a gospodăriilor agricole de stat, hozrasciotul constituie o pîrghie însemnată în consolidarea lor economico-organizatorică pe linia asigurării reproducției socialiste lărgite, a ridicării producției și productivității muncii, a extinderii progresului tehnic și experienței fruntașilor, a dezvoltării inițiativei creatoare a maselor. Aceasta pentru că, hozrasciotul impune călăuzirea cu chibzuială a producției, mobilizarea tuturor rezervelor interne, în vederea reducerii continue a prețului de cost și a sporirii rentabilității gospodăriilor.

Introducerea și consolidarea gospodăririi chibzuite în cadrul gospodăriilor agricole de stat este nemijlocit legată, printre altele, de continua perfecționare a planificării și evidenței producției, a normelor de muncă și de cheltuieli, a consumurilor specifice, precum și de respectarea disciplinii de plan și financiare.

Aplicînd metodele gospodăririi chibzuite, unitățile agricole de stat au obținut însemnate succese în reducerea prețului de cost. Astfel, în 1958 față de anul 1957, prețurile de cost au fost în medie cu 15—33 la sută mai mici. Analiza economică a relevat faptul că reducerea prețului de cost a fost obținută de gospodăriile în care evidența sistematică a îngăduit mobilizarea tuturor rezervelor de mărire a producției și de micșorare a cheltuielilor. Experiența acumulată, ca și necesitatea extinderii acestor succese, au făcut posibilă și au impus totodată adîncirea gospodăririi chibzuite în interiorul gospodăriilor, pe secții, ferme și chiar brigăzi.

În cursul anilor 1957 și 1958, Departamentul Gostat a experimentat în cîteva gospodării hozrasciotul intern, ca metodă de conducere a subunităților de producție. El a fost aplicat diferențiat în raport cu specificul și condițiile economico-productive concrete ale fiecărei gospodării. Primele rezultate au arătat că hozrasciotul intern a sporit cointeresarea materială a tuturor lucrătorilor în mobilizarea întregii capacități de lucru, precum și a tuturor rezervelor și resurselor interne pentru realizarea de economii. Îmbunătățirea condițiilor de muncă, folosirea cu maximă eficiență a mijloacelor de producție, înlăturarea gîtuirilor, îndeplinirea ritmică a planului precum și urmărirea mai ușoară și mai rapidă a execuției sale, se înscriu, de asemenea, între rezultatele obținute din aplicarea hozrasciotului intern. De aceea, printre măsurile tehnico-organizatorice luate de Departamentul Gostat pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1959 sînt prevăzute între altele extinderea hozrasciotului intern pe secții, ferme, ateliere mecanice și introducerea lui pe brigăzi.

Hozrasciotul intern se deosebește de cel pe întreaga gospodărie, deoarece brigada de producție, secția, ferma sau atelierul, organizate pe principiul gospodăririi chibzuite, nu au legături directe cu banca și alte organe finanțatoare, nu au personalitate juridică și deci nu pot încheia contracte, nu se aprovizionează singure și nici nu-și vînd singure producția, nu au autonomie gestionară. Încheierea contractelor, aprovizionarea, vînzarea produselor etc. sînt operații pe care le face gospodăria. Între unitățile care au introdus hozrasciotul pe secții și apoi pe brigăzi, încă din anul 1958 se numără și gospodăria de stat Perieți, raionul Slobozia, Hozrasciotul intern a contribuit în mare măsură ca gospodăria să realizeze aproape 1.200.000 lei beneficii în anul 1958, iar în anul 1959 să prelimineze un beneficiu cu circa 15 la sută mai mare. Raportat la hectar, beneficiul a crescut în 1959 față de 1958 cu circa 150 de lei. Realizarea acestui beneficiu s-a datorat, deopotrivă, atît producției mai mari decît cea planificată, cît și reducerii cheltuielilor de producție. *Anul trecut, gospodăria a obținut la grîu 2.105 kg la ha, față de 1.900 kg la ha planificate, cheltuind pe hectar 911 lei, față de 950 lei planificați. Sporirea producției la hectar și reducerea cheltuielilor planificate au permis gospodăriei să obțină grîul la 417 lei preț de cost per tonă.*

În vederea aplicării hozrasciotului intern, secțiile, fermele și brigăzile au fost dotate de către gospodăria de stat Perieți cu toate mijloacele necesare. Apoi fiecărei secții, ferme sau brigăzi, i s-a dat un plan economic și tehnic concret, cu sarcini precise și diferențiate, cu limite de cheltuieli riguros calculate pe baza situației și a posibilităților real existente cu termene de executare bine stabilite. Pe baza planului economic astfel întocmit, fiecare tehnician, maistru, brigadier etc., a putut urmări pas cu pas realizarea indicilor tehnico-economici stabiliți; periodic, prin rotație, ei au prezentat dări de seamă atît în fața consiliului de conducere, cît și în fața întregului activ al lucrătorilor. În felul acesta, toate inițiativele bune au putut fi stimulate, iar deficiențele înlăturate la timp.

Un sprijin eficace în aplicarea hozrasciotului intern l-a dat comitetul de întreprindere de la gospodăria de stat Perieți. El s-a preocupat de îmbogățirea conținutului întrecerii socialiste, al cărui obiectiv nu s-a mai limitat la lupta pentru sporirea producției. Alături de aceasta, întrecerea socialistă a urmărit realizarea de economii. *Volumul economiilor realizate de gospodăria de stat Perieți de la începutul anului pînă în prezent se cifrează la 400.000 lei.*

Exemplul gospodăriei agricole de stat Perieți este o dovadă elocventă a faptului că, cu o bună organizare, cu o atentă muncă de îndrumare, hozrasciotul intern poate fi adîncit continuu în vederea asigurării condițiilor pentru reducerea neîncetată a prețului de cost.

Ing. EUGEN JIANU
Departamentul Gostat

RAID-ANCHETĂ

În preajma deschiderii învățămîntului agrozootehnic de masă

Pînă la începerea noului an de învățămînt agro-zootehnic de masă au mai rămas puține zile. Știrile sosite din diferite colțuri ale țării ne arată că în vederea acestui eveniment o seamă de organe agricole regionale și raionale, consilii de conducere din gospodării colective, sfaturi populare comunale fac pregătirile corespunzătoare.

Mai sînt însă regiuni și raioane care nu au acordat atenția cuvenită deschiderii noului an de învățămînt, n-au elaborat planuri de școlarizare și de măsuri tehnico-organizatorice privind organizarea și desfășurarea acestei activități. Printre acestea se numără și regiunea Stalin.

Rămase în urmă cu executarea unor lucrări de campanie organele agricole din raioanele regiunii Stalin au lăsat pe ultimul plan preocuparea pentru organizarea deschiderii învățămîntului agrozootehnic de masă. Astfel, consfătuirile raionale cu lectorii, conducerile unităților agricole etc. au fost programate destul de tîrziu. In raionul Rupea acestea urmează să se țină la 17 noiembrie, în raionul Mediaș la 23 noiembrie, sfaturile populare raionale Sibiu, Tîrnăveni, Codlea și Făgăraș nu au comunicat pînă acum la regiune data cînd vor ține aceste consfătuiri. Astfel stînd lucrurile este greu de presupus că în raioanele de mai sus secțiile agricole au luat măsurile organizatorice necesare. Iată de fapt ce ne arată un scurt raid efectuat prin cîteva din unitățile socialist-cooperatiste ale unui raion important al regiunii.

In raionul Codlea

Despre data consfătuirii raionale nu am putut afla nimic. Plecați tot timpul pe teren, membrii secției agricole se pare că au și uitat de necesitatea pregătirii și asigurării tuturor condițiilor pentru ca noul an de învățămînt agrozootehnic să se desfășoare la un nivel ridicat, corespunzător sarcinilor de producție ale gospodăriilor colective puternice, complexe, aproape toate multimilionare, cum sînt cele din raionul Codlea.

Se știe că sarcina organelor raionale este de a se preocupa îndeaproape ca planurile de școlarizare ale unităților să cuprindă mase cît mai largi de țărani muncitori, să corespundă cerințelor producției, să fie adaptate condițiilor economice și pedoclimatice în care se desfășoară procesul de producție.

Secția agricolă a raionului Codlea a uitat prea ușor că în anul de învățămînt 1958—1959 în unele unități această activitate s-a desfășurat formal, neatractiv, unele cercuri agrotehnice ca cele din gospodăriile colective Cristian și Prejmer și-au întrerupt activitatea după primele lecții. Secția agricolă raională nu a remediat această stare de lucruri, a tratat cu nepăsare tot ceea ce s-a întîmplat după deschiderea anului de învățămînt. Nu este deci de mirare că în raionul Codlea lectorii nu și-au împărtășit experiența, nu știu nimic despre tematica, metodele de predare și aplicațiile practice ale celorlalți — deși posibilitățile de a comunica sînt destul de lesnicioase. Cine altul, dacă nu secția agricolă raională trebuia să dea impulsul unor asemenea schimburi de experiență?

Se pare însă că la secția agricolă a raionului atît în activitatea de învățămînt de masă, concursurii agricole, cît și în alte probleme de propagandă agricolă, lucrurile sînt lăsate să evolueze de la sine. Cruțîndu-și forțele, pe care le îndreaptă de obicei spre alte probleme, activul secției agricole nu a întreprins nimic — după cum am și arătat — pentru organizarea și deschiderea noului an de învățămînt agrozootehnic de masă.

Ce se întîmplă pe teren?

Să poposim mai întîi la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din Prejmer. Din spusele tov. Anghel Nicolae, președintele gospodăriei, reiese că în consiliul de conducere nu s-a discutat încă problema învățămîntului agrozootehnic de masă. Au fost așteptate indicațiile sfatului popular raional. Din păcate, aceste indicații nici nu au venit. Ca atare cursanții nu au fost recrutați, tematica nu a fost alcătuită. Consemnăm totodată faptul că în anul 1958—1959 cercul agrotehnic de aici a funcționat doar puțin timp neavînd lector. Un alt inginer pe care l-a avut gospodăria colectivă a organizat un lot demonstrativ apoi a uitat de el.

Din discuția pe care o purtăm reiese cu claritate că colectiviștii sînt convinși de necesitatea acestei forme de învățămînt. Concluzia: în acest an vor organiza un cerc agrotehnic care va cuprinde 32 de colectiviști din brigăzile de cîmp și un cerc zootehnic pentru colectiviștii din sectorul zootehnic. Lectorii vor fi inginerul gospodăriei și medicul veterinar din comună.

Dar în comuna Prejmer sînt și întovărășiri agricole. De încadrarea întovărășiților în cercurile agrozootehnice, de numirea lectorilor, de fixarea unei tematici etc. nu s-a ocupat, din păcate, nimeni.

*

La gospodăria agricolă colectivă din Codlea, au funcționat anul trecut două cercuri — agrotehnic și zootehnic — ambele cu bune rezultate. Inginerul gospodăriei și lectorul cercului agrotehnic, inginerul Bogdan Constantin nu a aflat însă nimic despre felul cum trebuie organizat învățămîntul agrozootehnic în acest an. A așteptat și el consfătuirea raională pentru a definitiva noul plan tematic al cursului agrotehnic. De aceea este puțin cam dezorientat. In linii mari cursanții (cursul este organizat pe o durată de 3 ani pentru un număr de 35 colectiviști) care în anul trecut au ascultat lecții de agrotehnică generală și au căpătat o seamă de noțiuni absolut necesare pentru trecerea la o nouă etapă, vor trece în acest an la studierea unor probleme speciale legate de cultivarea sfeclei de zahăr, cartofului, a cerealelor specifice regiunii și despre legumicultură.

Lectorul nu are, după cîte ne spune greutăți în activitatea sa. Cursanții sînt conștiincioși, doresc să-și ridice nivelul de cunoștințe profesionale. Lecțiile vor fi urmate adesea de proiecții de diafilme, conducerea gospodăriei va procura caiete și alte rechizite pentru cursanți. Manualele sînt în număr satisfăcător, iar casa laborator, bine utilată, își așteaptă noii „elevi".

Reținem o singură cerință: Direcția de Propagandă să editeze de urgență cît mai multe planșe necesare tuturor cercurilor de studii.

*

Am mai arătat că în anul de învățămînt 1958—1959 cercul agrozootehnic al gospodăriei colective „Drum Nou" din comuna Cristian nu a funcționat satisfăcător. In primul rînd nu a fost asigurat un lector permanent, lecțiile nu erau legate îndeaproape de problemele de producție, pluteau în generalități. Totodată unii colectiviști cu o mentalitate învechită au făcut des afirmația că ei știu destulă agricultură și nu mai au nevoie să învețe. Un cerc agrotehnic bine organizat, un lector entuziast și bine pregătit ar fi arătat acelor colectiviști sceptici și înfumurați că știința agricolă se dezvoltă cu rapiditate, că sînt încă multe lucruri pe care ei nu le-au aflat și nu le-au aplicat în producție. Dacă în acest cerc s-ar fi prezentat lecții de popularizare a metodelor înaintate de muncă, a experienței fruntașilor, lecții strîns legate de condițiile economice și pedoclimatice ale gospodăriei colective din Cristian, cercul agrotehnic ar fi avut un succes deplin.

Dar lipsa de continuitate, improvizația, au făcut ca în această puternică gospodărie colectivă activitatea de învățămînt de masă să fie slabă, neeficace.

Ce se va întîmpla în acest an? Din spusele președintelui gospodăriei, tov. Cîmpeanu Ion, tot inginerul și șefii de echipă vor fi încadrați în învățămîntul agrozootehnic de masă. Împreună cu el vor fi antrenați și o seamă de colectiviști. In total circa 50 de colectiviști în cele două cercuri agrotehnic și zootehnic.

Consiliul de conducere al gospodăriei trebuie însă să urmărească cu spirit de răspundere felul cum se desfășoară activitatea cercurilor, să asigure toate condițiile cerute de o bună școlarizare. Numai astfel în această gospodărie fruntașă activitatea de învățămînt nu va fi din nou neglijată și deficitară va putea urca la locul de frunte pe care îl merită.

Nu expuneri ci lecții-analiză

De la inginerul Socol Ieronim, am aflat că cursul de trei ani menținut încă în unele unități din raion, nu a dat rezultate în gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Ghimbav. In schimb colectiviștii apreciază foarte mult cercul agrotehnic. Activitatea acestuia nu se bazează pe expuneri de teme ci pe un fel de lecții analiză, convorbiri între inginer și cursanți. Bunăoară, pornind de la rezultatele obținute în producție la cultura cartofului se analizează atît agrotehnica aplicată de fiecare brigadă pentru a explica științific diferențele de recoltă cît și problemele productivității muncii. La aceste lecții cursanții au un rol activ, expun metodele lor de muncă, înțeleg cauzele succeselor sau ale insucceselor, se familiarizează atît cu problemele de agrotehnică cît și cu cele de economie concretă. Loturile demonstrative sînt organizate în fiecare an.

In acest an în gospodărie pe lîngă cercurile agrotehnic și zootehnic se va organiza și un cerc hortipomicol cerut de colectiviștii care lucrează la grădină, sere și în pepinieră. Cît despre frecvență ni s-a spus să nu avem nici o grijă. La fiecare lecție, pe lîngă cursanții obișnuiți, vin și auditori la fel de pasionați.

In cel de al treilea an

Inginerul Erich Schneider, de la gospodăria colectivă din Hărman va parcurge începînd de la 1 decembrie, împreună cu aceiași cursanți, temele celui de-al treilea an al cursului. După părerea sa cursul de trei ani asigură continuitatea învățămîntului și se bucură de o bună și constantă frecvență. In fiecare an loturile demonstrative s-au bucurat de participarea masivă a celor 32 cursanți care se simt atrași de problemele de cercetare. Nici în acest an tradiția nu s-a dezmințit. Cursanții au întreținut culturile de pe loturile demonstrative și au făcut recoltarea prin muncă voluntară, în timpul lor liber.

Conținutul lecțiilor ce se vor ține la curs în acest an va atinge un nivel mai înalt, întrucît cursanții au dobîndit în anii anteriori, cunoștințe agrotehnice superioare.

Intr-un asemenea climat favorabil avem certitudinea că la gospodăria colectivă din Hărman învățămîntul agrozootehnic de masă se va desfășura la fel de bine și în acest an. Singura problemă este de a crea condiții asemănătoare de pregătire și colectiviștilor care lucrează în zootehnie, de a-i antrena la un studiu temeinic organizat și atractiv.

★

Raidul nostru întreprins prin gospodăriile colective din raionul Codlea este, credem edificator. Invățămîntul agrozootehnic de masă a devenit o activitate conștientă, care antrenează un număr important de colectiviști. Cei mai mulți dintre lectori dovedind simț de răspundere și pasiune pentru această muncă au obținut în acești ani realizări lăudabile atît în activitatea teoretică cît și în cea practică.

Cercurile agrozootehnice au căpătat popularitate, se dovedesc a fi mici universități agricole sătești care fac o bună și temeinică propagandă pentru însușirea realizărilor științei agricole, a experienței înaintate.

Este regretabil însă că la această activitate mobilizatoare și entuziastă secția agricolă raională Codlea lipsită de operativitate, aduce un aport cu totul nesatisfăcător.

LUCIAN GURSARU

LECȚIE DE ZOOTEHNIE

Profesorul Zoltan Karpos de la Centrul școlar agricol din Tg. Mureș, predă elevilor din anul III o lecție de zootehnie.

Foto: AGERPRES

RECENZIE

Folosirea îngrășămintelor bacteriene

De curînd a apărut în Editura Agro-silvică de Stat broșura „Folosirea îngrășămintelor bacteriene", redactată de un colectiv de cercetători din cadrul Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene, colectiv compus din V. Negreanu, N. Bălan, V. Gheorghiu, D. Negrilă, V. Severin și Gh. Ștefanic.

In partea introductivă a lucrării sînt menționate cîteva idei generale asupra microorganismelor și importanța lor pentru agricultură. Legat de aceasta sînt arătate și preocupările actuale ale Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene care își extinde în mod permanent cîmpul de cercetare în vederea obținerii de noi preparate bacteriene necesare agriculturii și chiar industriei noastre. Astfel este preparatul Lactobacterin care se întrebuințează pentru însilozarea nutrețurilor și care datorită rezultatelor bune obținute a început să fie produs și întrebuințat pe scară din ce în ce mai largă. De asemenea, se cercetează producerea unor preparate pentru topitul plantelor textile, pentru conservarea legumelor prin fermentație acido-lactică, pentru hrana dietetică a tineretului animal, pentru combaterea biologică a unor dăunători ai plantelor agricole; în curînd se va trece la producerea de miceliu în scopul cultivării ciupercilor comestibile.

Ingrășămintele bacteriene fabricate în prezent de către Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene sînt aplicate în agricultură pe o suprafață de aproximativ 400.000 ha. Dintre acestea Nitraginul este cel mai vechi îngrășămînt bacterian. El este folosit numai la culturile de leguminoase: soia, mazăre, măzăriche, fasole, lucernă, trifoi, lupin etc. Se aplică singur sau împreună cu Azotobacterinul. Sporurile medii de recoltă la hectar obținute în țara noastră prin aplicarea acestui îngrășămînt sînt următoarele: la mazăre 290 kg., la fasole 170 kg., la soia 210 kg., la lucernă (primul an) 410 kg. fîn, la trifoi (primul an) 920 kg. fîn.

Un alt îngrășămînt bacterian este Azotobacterinul, care, spre deosebire de Nitragin, se întrebuințează la toate culturile agricole. Sporurile medii de recoltă obținute la hectar, în experiențe executate în 30 de localități din țara noastră, sînt: la porumb 350 kg, la grîu de toamnă 210 kg, la cartofi 1.800 kg, la sfeclă de zahăr 3.200 kg, la pătlăgele roșii 3.800 kg.

Fosforobacterinul este un îngrășămînt mai nou care se folosește pe scară tot mai largă datorită calităților sale. Rezultatele medii privind sporurile de recoltă la ha realizate în 27 de localități din țară sînt următoarele: la porumb 360 kg, la grîu de toamnă 200 kg, la cartofi 1.750 kg, la sfeclă de zahăr 2.210 kg, la ovăz 190 kg, la pătlăgele roșii 3.400 kg. Se menționează că sporurile sînt mai mari cînd Fosforobacterinul este aplicat împreună cu îngrășămintele organominerale.

Silicobacterinul a fost preparat pentru prima dată în țara noastră în 1955 și dat în producție în 1958. In urma experiențelor făcute au fost obținute următoarele sporuri medii de recoltă la hectar: la porumb 320 kg, la grîu de toamnă 180 kg., la orz de toamnă 190 kg, la sfeclă de zahăr 1.850 kg, la pătlăgele roșii 2.530 kg.

In lucrare se arată că prin folosirea îngrășămintelor bacteriene, se realizează pe lîngă sporuri de recoltă, și o îmbunătățire simțitoare a calității recoltei. S-a observat de asemenea, că plantele își măresc rezistența la atacul unor paraziți vegetali iar în unele cazuri s-a remarcat grăbirea ajungerii la maturitate a plantelor tratate. De asemenea, se scoate în evidență faptul că efectul îngrășămintelor bacteriene crește în cazul cînd sînt combinate între ele, în cazul în care se aplică o agrotehnică superioară și în care se respectă cu strictețe instrucțiunile referitoare la modul de întrebuințare a îngrășămintelor.

Prin datele valoroase pe care le prezintă, lucrarea intitulată „Folosirea îngrășămintelor bacteriene" aduce un ajutor real practicii agricole. Cunoașterea și utilizarea pe scară cît mai largă a îngrășămintelor bacteriene va duce la sporirea producției la hectar la principalele plante de cultură, contribuind în acest fel la crearea unui belșug de produse agricole destinate îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

Ing. MARIA IONESCU
cercetător
Secția de agrotehnică specială și fiziologie vegetală I.C.A.R.

Cîteva probleme ale învățămîntului agrozootehnic de masă în regiunea Bacău

Pînă la sfîrșitul acestei luni, în toate cele 9 raioane ale regiunii Bacău se vor încheia pregătirile pentru deschiderea învățămîntului agrozootehnic de masă.

In următoarele zile, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale vor ține ședințe cu lectorii însărcinați să conducă cercurile stabilite — ultima și cea mai importantă măsură din planul de pregătiri.

Acum, în preajma ținerii acestor ședințe, se cuvin amintite cîteva din problemele care trebuie să preocupe îndeaproape atît cadrele tehnice însărcinate cu conducerea cercurilor cît și comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, datoare să urmărească și să îndrume îndeaproape buna desfășurare a activității în aceste cercuri de învățămînt.

Concluzii interesante și firești, învățămintele cuvenite se desprind urmărind activitatea teoretică desfășurată în iarna trecută. Cîteva din aceste concluzii le vom aminti mai jos.

În comparație cu alte regiuni, aici a fost antrenat în cercurile de învățămînt agrozootehnic de masă un număr de țărani muncitori sub posibilități.

La un număr destul de mare de lectori — 246 de ingineri și tehnicieni agronomi și zootehniști și 266 de cadre didactice — au fost prevăzute să funcționeze doar 433 de cercuri în medie fiecare cu cîte 32 de cursanți. După cît se vede aproape 80 de lectori au primit nu să conducă cercuri ci să fie înlocuitori pentru lectorii care eventual nu s-ar ține de treabă.

Văzînd de la început posibilitatea „dublării" la unii lectori, mai ales tehnicienii agronomi, a apărut tendința de a privi cu ușurință sarcina ce le-a fost încredințată de a ține cu regularitate și cu grija cuvenită ciclul de lecții.

Intîrzierea în ținerea lecțiilor s-a făcut, de asemenea, simțită în alte multe comune și sate. Curmarea deselor amînări cu totul nejustificate în ce privește predarea lecțiilor trebuie considerată ca o condiție dintre cele mai importante pentru atingerea scopului propus: ridicarea nivelului de pregătire agrotehnică a cît mai multor țărani muncitori.

Fără să vorbim de cercurile ce au funcționat pe lîngă căminele culturale și unde s-au înregistrat cele mai multe întîrzieri, nici în multe gospodării colective lecțiile n-au fost ținute cu regularitate. De pildă, în raionul Tîrgu Neamț la 1 martie, deci cînd pregătirea teoretică se apropia de sfîrșit, din cele 11 cercuri care funcționau în gospodăriile colective, doar 4 erau la lecția IX-a, 3 la lecția X-a și 1 la lecția XI-a.

Mari întîrzieri s-au înregistrat și în raioanele Roman și Adjud. Se înțelege că aceste întîrzieri n-au mai putut fi recuperate ele lăsînd goluri importante în pregătirea teoretică a cursanților.

Înainte de deschiderea noului an de învățămînt de masă, este de datoria secțiilor agricole raionale să controleze cu atenție ca planurile de lecții să corespundă cît mai mult cu putință specificului comunelor și satelor în care se deschid aceste cercuri. In iarna trecută, în unele comune mai ales din raioanele Zeletin și Bacău, în programele cercurilor au fost fixate teme fără nici o legătură cu preocupările țăranilor muncitori din partea locului. Bunăoară, la cercul din comuna Chetriș, a fost prevăzută o lecție despre cultura „bumbacului, plantă complet necunoscută și fără nici o perspectivă.

In alte cîteva comune s-au ținut lecții ca: „Familia (!) viței de vie" (comuna Păinești), „Clasificarea legumelor" și altele, lecții abstracte, care nu răspundeau în nici un fel nevoilor de pregătire ale cursanților.

Pe de altă parte, trebuie atras atenția și asupra superficialității dovedite de unele cadre tehnice care au neglijat pregătirea fiecărei lecții în parte, bizuindu-se doar pe ceea ce știau din anii de studiu în facultăți și școli medii. Acest fapt a dus la predarea unor lecții pline de generalități, cu exemple depășite de cuceririle recente ale științei agricole.

Lectorii trebuie să țină permanent seama de scopul pe care-l au cercurile agrozootehnice de masă. Stilul greoi, folosirea unor termeni greu de înțeles, deși nu neapărat necesari, duce la aceia că interesul cursanților față de lecții slăbește ceea ce nu poate fi decît păgubitor rostului pentru care au fost înființate aceste forme de învățămînt.

In continuarea activității teoretice din iarna trecută, în vară au existat, mai ales în gospodăriile colective, loturi demonstrative pe care mulți cursanți au făcut practică. Sînt unități cooperatiste ca cele din comunele Văleni, Doljești, Trifești și multe altele, care datorită aplicării pe lotul demonstrativ a întregului complex de reguli agrotehnice au obținut sporuri de recoltă duble și chiar mai mari față de cele înregistrate în cultura mare.

Asemenea exemple trebuie amănunțit discutate și analizate pentru o mai mare eficiență a acestei activități care va începe peste puțină vreme.

T. OPREA

Cum sînt salarizați și premiați ciobanii

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Deși fac parte din categoria a doua de salarizare care prevede un salariu tarifar lunar de 650 de lei, ciobanii din gospodăriile agricole de stat sînt plătiți altfel decît ceilalți muncitori încadrați în această categorie. Astfel, în lunile decembrie, ianuarie, februarie și martie cînd munca lor e mai grea, ciobanii primesc, indiferent de felul turmei de ovine pe care o îngrijesc, cîte 790 de lei lunar. In restul anului cînd oile sînt furajate mai ales prin pășunat, salariul tarifar al ciobanilor de la orice turmă de ovine este de 580 de lei pe lună.

Ciobanul responsabil de turmă primește peste salariu un spor de 100 de lei lunar. Dacă ciobanii tund oile manual la salariul tarifar se adaugă cîte un leu pentru fiecare kg. de lînă tunsă.

Veniturile ciobanilor sînt formate nu numai din salarii, ci și din premiile pe care le primesc pentru depășirea sarcinilor de plan.

Intrucît lîna este un produs de mare importanță economică, premiile ce se acordă pentru depășirea producției de lînă sînt însemnate. Pentru fiecare kg. de lînă obținut peste plan se acordă un premiu de pînă la 15 lei. Ciobanii care îngrijesc turmele de berbeci de prăsilă și încercători primesc pentru depășirea planului de miei la oile montate un premiu de pînă la 700 de lei. **Premiul se acordă numai cu condiția îndeplinirii planului de lînă la turma de berbeci.**

Ciobanii care îngrijesc turmele de ovine puse la îngrășat primesc pînă la 0,5 lei pentru fiecare kg. de spor în greutate vie obținut peste plan în perioada de îngrășare.

Premii importante primesc și ciobanii de la turmele de oi mame ca și cei care îngrijesc tineretul pentru prăsilă. Primii sînt premiați cu maximum 25 de lei pentru fiecare miel înțărcat peste plan.

Pentru a putea fi premiați ciobanii trebuie să înțarce miei la o anumită greutate. Greutatea e fixată în funcție de vîrstă și rasă. Astfel mieii din rasa țigaie, de pildă, trebuie să aibă cel puțin 18 kg. la vîrsta de 70 de zile, iar produșii ce provin de la oi merinos de Palas trebuie ca după 100 de zile de la fătare să cîntărească minimum 24 de kg. Plata premiilor se face după înțărcarea tuturor mieilor. Ciobanii care îngrijesc turmele de oi mame sînt premiați și pentru îndeplinirea planului pe turmă la producția de lapte. Premiul poate ajunge pînă la 900 de lei pentru responsabilul de turmă și pînă la 600 de lei pentru fiecare din ceilalți ciobani.

Ciobanii de la turmele de tineret pentru prăsilă primesc pînă la 5 lei pentru fiecare animal trecut la turma de bază sau vîndut pentru prăsilă. Pentru fiecare berbecuț din rasele Karakul, merinos, sau țigae, trecut la turma de bază sau vîndut pentru prăsilă, premiul este de 30 de lei pentru clasa elită și 15 lei pentru clasa a întîia.

Sistemul de salarizare și premiere asigură ciobanilor cîștiguri mari și sigure. El îi stimulează la ridicarea cunoștințelor profesionale și sporirea producției. Sistemul actual de salarizare și premiere este așadar, o pîrghie importantă pentru sporirea producției de lapte și lînă, pentru dezvoltarea sectorului ovin în gospodării agricole de stat.

Pe urmele materialelor publicate

In multe unități agricole de stat și cooperatiste din raioanele Bacău și Roman lucrările de însilozare a furajelor erau rămase în urmă. Acest fapt a fost sezisat în articolul intitulat: „ACȚIUNEA DE INSILOZARE TREBUIE GRABITA" publicat în „Agricultura Nouă".

După apariția materialului respectiv, în raionul Bacău — ne informează șeful secției agricole — s-au luat unele măsuri pentru grăbirea acestei acțiuni. Astfel s-au repartizat ingineri din cadrul secției agricole pe unități socialiste, răspunzînd fiecare de sarcinile de plan stabilite; s-a urmărit mișcarea celor două tocători existente (ca să nu stea nici o clipă) și s-au mai procurat încă 3 tocători mecanice de la S.M.T. Hemeiuș.

Despre ce s-a întîmplat în raionul Roman după apariția articolului amintit, nu știm nimic. Tovarășii în cauză n-au dat pînă în prezent nici un semn de viață. Nu întotdeauna tăcerea e de aur.

★

Ca răspuns la articolul intitulat: „Graficul de arături și însămînțări să fie respectat", publicat într-un număr al ziarului nostru și în care se arăta că în regiunea Bacău muncile agricole de toamnă se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător, secția agricolă regională ne informează că lipsurile semnalate în articol au fost analizate în cadrul colectivului secției și au fost luate măsuri operative care să ducă la accelerarea muncilor agricole. Rezultatele s-au văzut imediat: lucrările agricole se desfășoară într-un ritm sporit.

Cum sprijină comitetul de întreprindere munca grupelor sindicale

Pînă la data de 20 octombrie, stațiunea de mașini și tractoare Adjud, regiunea Bacău, își realizase planul anual de producție în procent de 105,6 la sută și făcuse economii la combustibil și piese de schimb în valoare de 100.000 lei, reducînd totodată prețul de cost per hantru cu peste 8 lei.

Dar succesele stațiunii se oglindesc cel mai bine în producțiile obținute de unitățile agricole socialist-cooperatiste deservite. Cele 2.200 de kg de grîu în medie la ha obținute de gospodăria colectivă din Ploscuțeni, cele 2.100 de kg de grîu rezultate la întovărășirea din Homocea etc.,—sînt și un rezultat al muncii de calitate depuse de mecanizatorii de la S.M.T. Adjud. Ei lucrează în 11 gospodării colective și 75 de întovărășiri agricole. Președintele gospodăriei colective din Ploscuțeni spunea: „Pe tractoriștii care lucrează pe ogoarele gospodăriei noastre nu-i interesează numai realizarea a cît mai mulți hantri, ci și calitatea lucrărilor. Aceasta înseamnă că acolo, la stațiune, ei sînt bine educați și instruiți".

Președintele avea dreptate: la S.M.T. Adjud, tractoriștii sînt bine educați și instruiți. Comitetului sindical care — sub îndrumarea permanentă a organizației de partid — a trezit în rîndurile mecanizatorilor un interes deosebit pentru realizarea planului de lucrări ale stațiunii, nu numai cantitativ ci și calitativ, îi revine o bună parte din merit. De asemenea, comitetul sindical a imprimat în rîndul mecanizatorilor o disciplină cu adevărat muncitorească.

Cum a reușit comitetul sindical de la S.M.T. Adjud să desfășoare o muncă cu atît de bune rezultate? Răspunsul e acesta. Comitetul de întreprindere de aci, în frunte cu tov. Vasile Toma, președintele său, este format din oameni cu dragoste față de munca sindicală. Ei se străduiesc ca prin activitatea lor să contribuie la o temeinică educare a muncitorilor în spirit comunist, la mobilizarea acestora pentru realizarea ritmică a planului de producție. Comitetul de întreprindere duce această muncă prin grupele sindicale pe care le îndrumă în permanență. La S.M.T. Adjud există 8 grupe la brigăzile de tractoare, una la atelierul mecanic și alta la serviciul administrativ. Indrumarea constă, între altele, și în ținerea unei strînse legături între grupe și comitet printr-un membru al acestuia. De pildă, tov. Anton Iacob are sub îndrumarea sa grupele a II-a și a IV-a, tov. Ion Mușat, grupele a VII-a și a VIII-a, etc. Fiecare membru al comitetului se îngrijește ca, în grupele pe care le îndrumă, să fie discutat și prelucrat planul de lucrări la început de campanii, să fie organizată și urmărită întrecerea socialistă între brigăzi și oameni. Indrumarea grupelor pentru ca acestea să urmărească cu atenție realizarea planului de producție, a lucrărilor de calitate, obținerea de economii etc., cade, de asemenea, în sarcina membrilor comitetului.

Ajutate de către comitetul sindical grupele rezolvă în cadrul lor lipsurile și greutățile care se ivesc în munca brigăzilor de tractoare. Tot pe grupe sînt organizate consfătuirile de producție bilunare. In afara acestora se țin consfătuiri și atunci cînd interesele realizării planului de producție o cer. La un moment dat, bunăoară, brigada a VI-a de tractoare (grupa a VI-a sindicală) era în urmă cu realizarea planului. Aceasta din cauza pontatorului alimentator Gheorghe Avătămăniții, care nu recepționa la timp lucrările executate de tractoriști și nu ținea o mai strînsă legătură cu conducerile unităților cooperatist-socialiste, pentru a ști din vreme ce anume lucrări trebuie efectuate. La îndemnul și cu ajutorul comitetului sindical, grupa respectivă a ținut o consfătuire de producție care a reușit să îndrepte lucrurile. Rezultate bune a dat și consfătuirea de producție ținută la grupa a V-a unde existau tractoriști care lăsau tractoarele în brazdă plecînd acasă.

Ajutorul primit de grupe din partea comitetului sindical s-a făcut simțit și în alte direcții. In darea de seamă ținută zilele trecute, după încheierea campaniei de însămînțări de toamnă, s-a arătat că antrenarea în întrecerea socialistă a tuturor oamenilor și brigăzilor de către grupele sindicale a fost o contribuție de seamă la realizarea planului.

— In aceste zile, mi-a spus tov. Vasile Toma, comitetul de întreprindere îndrumă grupele sindicale ca să-i mobilizeze pe mecanizatori la efectuarea unui volum cît mai mare de arături adînci de toamnă și pregătirea pentru începerea muncilor de reparare a utilajului agricol. Totodată vom continua, a adăugat tov. Toma, și lupta pentru realizarea a cît mai multe economii de combustibil și piese de schimb.

GH. BACIU

Un magazin G.A.S. bine organizat

Gospodăriile agricole de stat gălățene au deschis în orașul Brăila un nou magazin de prezentare și desfacere a produselor Gostat. Aprovizionat din abundență, magazinul este foarte solicitat de locuitorii orașului. La raionul de zarzavaturi și legume care desface produsele gospodăriilor Dunărea, Lacu Sărat și Vădeni, vinde Nicola Ghinea. Produsele lactate trimise de gospodăriile Urleasca și Naziru precum și băuturile, sînt vîndute de Pripilă Margareta, iar preparatele de carne produse de gospodăria agricolă de stat Pisc, sînt desfăcute consumatorilor de către Mihăica Chirpac (pe care o vedeți în fotografia noastră). Toți trei vînzătorii își depășesc sarcinile de plan. Este meritul lor că servesc repede și bine pe cumpărători. Dar este, în primul rînd și meritul gospodăriilor de stat care trimit produse de cea mai bună calitate, produse care, vorba personalului magazinului, „se vînd singure".

Foto: MIHALCEA UNTARU
directorul gospodăriei de stat „Dunărea"

Din experienţa întovărăşirii agricole din Ceauşu de Cîmpie

Printre întovărăşirile agricole din Regiunea Autonomă Maghiară care au ajuns să practice un mod superior de organizare a muncii şi de repartizare a producţiei, se numără şi întovărăşirea „Calea Socialismului" din comuna Ceauşu de Cîmpie, raionul Tg. Mureş. Întovărăşirea aceasta a luat fiinţă la 2 octombrie 1952. La număra atunci 32 de familii care lucrau 37 hectare de teren. Actualmente întovărăşirea cuprinde 240 de familii care muncesc în comun 300 de hectare teren agricol. Aceasta înseamnă că 72 la sută din totalul numărului de familii din comună s-au încadrat în această formă de cooperare în producţia agricolă.

Încă de acum cîţiva ani, întovărăşiţii practică cu succes munca în comun. Astfel, după ce se delimitează suprafeţele ce urmează să fie lucrate de S.M.T., conducerea întovărăşirii stabileşte pentru fiecare lucrare — în raport cu normele locale de lucru şi suprafaţa respectivă — numărul de braţe de lucru cu care trebuie să participe fiecare familie la executarea lucrărilor agricole. În cazul în care unii întovărăşiţi — fiind înscrişi cu suprafeţe mari în întovărăşire şi nedispunînd de forţa de muncă suficientă — nu reuşesc să participe la lucru în termenul convenit cu numărul de braţe de muncă necesar, munca pe suprafeţele respective se efectuează de către alţi întovărăşiţi care au forţă de muncă disponibilă. La fel se procedează şi la lucrările executate cu atelajele.

Dar şi acest mod de lucru avea deficienţe. Întovărăşiţii nu izbuteau totdeauna să execute la timp toate lucrările cerute de agrotehnică. De aceia ei şi-au propus ca începînd din toamna acestui an să execute lucrările în timpul optim stabilit, cu întreaga forţă de muncă a întovărăşirii şi cu toate atelajele de lucru. În acest fel urmează ca întovărăşiţii să participe la muncă în cursul perioadei optime stabilite pînă la efectuarea lucrărilor agricole pe toată suprafaţa întovărăşirii, indiferent de suprafaţa cu care s-a înscris în întovărăşire fiecare familie. Înregistrîndu-se zilnic suprafeţele lucrate, se calculează apoi la sfîrşitul efectuării muncilor suprafaţa lucrată în plus sau în minus de către fiecare familie, faţă de suprafaţa care îi revenea să o lucreze. Rămîne apoi ca pe baza tarifelor de plată a lucrărilor stabilite de adunarea generală a întovărăşirii să se adauge sau să se scadă din producţia ce se cuvine fiecărei familii după suprafaţă, cantitatea corespunzătoare în raport cu munca depusă în plus sau în minus.

Întovărăşirea şi-a împărţit întreg teritoriul în 8 tarlale de cca. 40 hectare fiecare, din care, în anul agricol 1959-1960, 2 sînt cultivate cu grîu, 2 vor fi semănate cu sfeclă de zahăr, una cu porumb, alta cu cereale păioase de primăvară, alta cu culturi furajere, iar una este de acum ocupată cu trifoi.

În cursul acestui an, întovărăşirea a procedat la o organizare a muncii pe brigăzi. Au fost înfiinţate 3 brigăzi, constituite pe criteriul aşezării întovărăşiţilor pe uliţe; brigăzile sînt egale din punct de vedere al braţelor de muncă şi al atelajelor şi au de lucrat suprafeţe egale de teren. Culturile au fost împărţite în mod egal pe cele 3 brigăzi.

Pentru mobilizarea întovărăşiţilor în vederea obţinerii unor producţii mari, adunarea generală a hotărît aplicarea la unele culturi tehnice a unor măsuri de cointeresare în muncă a membrilor întovărăşirii. Astfel, ţinînd seama de faptul că producţia sfeclei de zahăr este influenţată în mare măsură de lucrările de îngrijire şi că acestea se efectuează deocamdată în mare parte manual, adunarea generală a hotărît ca la aceste lucrări să se aplice principiul muncii în acord pe grupe mici, pe familii. Lucrările de bază, ca aratul şi semănatul se efectuează cu ajutorul S.M.T.-ului.

Fiind bine organizaţi şi cointeresaţi în sporirea producţiei, întovărăşiţii din Ceauşu de Cîmpie se străduiesc să muncească cît mai bine. În acest an ei au efectuat la sfecla de zahăr 4—5 prăşile, au făcut răritul, obţinînd producţii de 33.000 kg la hectar. Noile forme de care ei le aplică în organizarea muncii îi vor ajuta desigur să obţină rezultate tot mai bune în activitatea lor.

Ing. NICOLAE BRAŞOVEANU
Cercetător principal I.C.A.R.

Lunar cîte 8 lei la ziua-muncă

În raioanele cu agricultura colectivizată Sînicolau Mare, Jimbolia şi Pecica din regiunea Timişoara, producţia medie de porumb a depăşit în acest an 3000 kg la hectar. Multe gospodării colective au recoltat între 4.000 şi 6.000 kg porumb ştiuleţi la hectar.

Obţinînd o recoltă bogată, gospodăriile agricole colective din aceste raioane au vîndut statului însemnate cantităţi de cereale. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Nădlac a vîndut statului peste 2.700 tone, iar cea din Lenauheim 3.150 tone grîu şi porumb. Ele au valorificat astfel prin contractare cantităţi corespunzătoare surplusului de recoltă de care dispun.

Prin contractarea întregului surplus de cereale, aceste gospodării au asigurat repartizarea la ziua-muncă în afară de produse în natură, şi însemnate sume de bani. Astfel, gospodăria colectivă din Nădlac a împărţit lunar începînd din luna martie, cîte 8 lei la ziua-muncă. Colectiviştii din comuna Lenauheim au primit în luna aprilie avans în bani 8 lei la ziua-muncă, în luna august 10 lei şi în luna septembrie 12 lei.

Cantităţi însemnate de cereale vînd statului şi gospodăriile colective din celelalte raioane ale regiunii Timişoara.

Numai pentru grîul, porumbul şi floarea-soarelui contractate, gospodăriile colective din regiune realizează în acest an un venit de peste 172 milioane lei.

O nouă gospodărie agricolă colectivă în raionul Beclean

În cinstea celei de-a 42-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, în ziua de 8 noiembrie a.c. în satul Sirioara, comuna Chiralea, raionul Beclean, a avut loc inaugurarea gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie".

Convinşi de superioritatea muncii în comun, una număr de 116 familii de ţărani muncitori au hotărît trecerea lor din întovărăşire în gospodăria agricolă colectivă.

Pe lîngă cele 345 ha teren, membrii colectivişti au adus în gospodărie 6 vaci, 7 cai, 22 oi, precum şi un însemnat număr de căruţe, pluguri, grape, semănători etc.

Adunarea generală a ales ca preşedinte al gospodăriei pe harnicul colectivist Magherusan Ioan.

DODA MIRCEA
corespondent

Gospodării colective specializate în cultura legumelor

În toamna aceasta 270 de gospodării colective din întreaga ţară au început pregătiri în vederea specializării lor în producerea de legume pentru industrializare şi export. Ele revizuiesc şi completează inventarul necesar ca răsadniţe, motoare şi pompe pentru irigat, pregătesc terenul, se aprovizionează cu seminţe, transportă îngrăşăminte etc. Folosind bogata experienţă acumulată pînă acum în cultura legumelor, aceste gospodării vor contribui tot mai mult la aprovizionarea populaţiei cu legume.

Pe lîngă celelalte ramuri de producţie, aducătoare de venituri, colectiviştii din Călineşti, raionul Drăgăneşti-Olt, dau o atenţie deosebită şi dezvoltării sectorului avicol. In fotografie: colectivista Neagu Sevastiţa care are în îngrijirea sa 850 păsări, dîndu-le raţia de dimineaţă.

PE MARGINEA LUCRĂRILOR CONSFĂTUIRII DE LA „CASA AGRONOMULUI" (II)

Cointeresarea materială a colectiviştilor — mijloc important pentru sporirea producţiei agricole

(Urmare din pag. 1-a)

anului, astfel: la cereale şi plante furajere pe brigadă ţinînd cont de zilele-muncă efectuate, iar la culturile prăşitoare pe fiecare persoană în parte în raport cu depăşirea planului şi procentul stabilit.

Succese deosebite s-au obţinut aici şi în sectorul zootehnic, unde de asemenea s-a aplicat sistemul de retribuire a muncii şi după producţia obţinută. Pînă la începutul lunii noiembrie, s-au obţinut cîte 2.154 litri lapte pe cap de vacă furajată, 2,3 kg. lînă şi 51,3 litri lapte de la fiecare oaie, cîte 16 purcei în medie la două fătări etc. S-au predat statului în baza contractelor încheiate, zeci de mii de kilograme de produse animaliere (lapte de vacă, brînză, lînă, porci graşi, carne de bovine etc.).

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că conducerea gospodăriei preconizează să introducă începînd din anul viitor, un nou sistem de retribuire a muncii, numai în bani. Fără îndoială, că aceasta va contribui într-o măsură şi mai mare la cointeresarea membrilor colectivişti în a obţine producţii din ce în ce mai sporite.

Ce mai trebuie făcut

Discuţiile care s-au purtat la consfătuire în jurul problemelor privind cointeresarea materială a colectiviştilor au arătat că spre retribuirea muncii în raport cu producţia obţinută, cît şi asupra tuturor măsurilor legate de aceasta, trebuie să-şi îndrepte atenţia toate gospodăriile colective.

Ca urmare a aplicării diferitelor forme de cointeresare materială a colectiviştilor în producţie, gospodăriile colective au obţinut o serie de succese printre care: s-a întărit disciplina în muncă şi a crescut răspunderea personală a colectiviştilor în executarea lucrărilor; măsurile agrotehnice au fost aplicate la un nivel mai înalt; controlul executării lucrărilor şi evidenţa zilelor-muncă se face mai simplu şi mai operativ; — toate acestea concurînd la sporirea producţiei şi a veniturilor băneşti, la creşterea avutului obştesc şi la ridicarea bunăstării materiale şi culturale a colectiviştilor.

Din lucrările consfătuirii a reieşit însă că, cu toate succesele obţinute, în activitatea gospodăriilor colective cu privire la aplicarea şi extinderea măsurilor de cointeresare materială a colectiviştilor în sporirea producţiei agricole, mai există şi unele aspecte negative care trebuie grabnic lichidate.

Este vorba în primul rînd de faptul că în unele regiuni ca: Bucureşti, Iaşi, Suceava, Craiova şi Bacău, numărul unităţilor care au introdus această metodă este încă mic. Chiar şi acolo unde se aplică această formă de retribuire, aceasta se aplică doar la 1—2 culturi prăşitoare, în loc să fie generalizată. In unele gospodării colective există tendinţa de a planifica producţii mult sub posibilităţile reale ale unităţilor respective. Există gospodării colective unde brigadierii şi şefii de echipe sînt nevoiţi să se ocupe cu ţinerea unor evidenţe privind realizarea producţiei, în loc ca acestea să fie ţinute de socotitor, iar brigadierii să se ocupe de problemele de organizare şi îndrumare a procesului de producţie. Nu toate gospodăriile colective s-au orientat bine în ce priveşte acordarea de premii în natură şi bani, în sensul că unele gospodării ca cele din P. Harian şi Cucerdea — Cluj, Racoviţă şi Şeica Mare — Stalin, Recaş şi Lenauheim — Timişoara şi altele, au acordat aceste premii în procente prea mari, faţă de normal. In unele cazuri se acordă premii pentru depăşirea producţiei fără ca în acelaşi timp să se reducă zilele-muncă acelor membri din vina cărora nu s-a realizat unele sarcini de producţie.

Din lucrările consfătuirii a reieşit că lipsurile semnalate mai sus vor fi grabnic înlăturate. Sarcina tuturor conducerilor gospodăriilor colective este să analizeze temeinic experienţa acumulată de unităţile fruntaşe şi sprijinindu-se pe iniţiativa creatoare a maselor de colectivişti să lupte în permanenţă pentru îmbunătăţirea continuă şi perfecţionarea actualelor forme de retribuire a muncii, astfel încît membrii colectivişti să fie cointeresaţi şi mai mult în sporirea continuă a producţiei agricole.

Cifre şi FAPTE

● Ca urmare a succeselor obţinute în sporirea producţiei la ha şi a dezvoltării sectorului zootehnic al gospodăriei, valoarea unei zile-muncă în gospodăria colectivă din Băceşti, regiunea Iaşi, ajunge în acest an la 48—50 de lei.

● Pentru a asigura furaje suficiente şi de calitate, colectiviştii din Agriş, regiunea Baia Mare, au însilozat în acest an peste 700 de tone de nutreţuri.

● Gospodăria colectivă „Victoria" din Nadlac, raionul Pecirca, are în prezent 350 de taurine din care 156 vaci de lapte, 1.060 porcine din care 127 scroafe fătătoare, 780 ovine şi 2985 păsări.

● Numai din valorificarea producţiei de floarea-soarelui din acest an gospodăria colectivă din Tormac, regiunea Timişoara, a încasat peste 1.000.000 de lei.

● Veniturile mari băneşti realizate a dat posibilitate gospodăriei colective din Satchinez, regiunea Timişoara, să împartă la ziua-muncă cîte 8 lei. Numeroase familii de colectivişti au primit astfel, numai bani, între 5.500—6.400 lei.

● Colectiviştii din comuna Deaj, raionul Tîrnăveni, au obţinut în acest an o producţie medie de 38.479 kg. de sfeclă de zahăr la ha, iar cei din comuna Altîna raionul Agnita, cîte 30.000 de kg la ha.

● Tînăra gospodărie colectivă din Smeeni, raionul Buzău, a scos în acest an o producţie medie de 4.700 kg porumb boabe la ha.

Toată atenţia bunei întreţineri a tractoarelor şi maşinilor agricole

● Maşinile - unelte şi dispozitivele cu care au fost dotate S.M.T.-urile trebuie instalate imediat la atelierele mecanice ● *O parte din tractoarele reparate să fie redate grabnic în exploatare* ● Pînă la 31 decembrie trebuie să se execute 40 la sută din volumul reparaţiilor de iarnă

Executarea unui cît mai mare volum de lucrări la arături adînci pentru culturile de primăvară, impune ca în momentul de faţă atît S.M.T.-urile cît şi gospodăriile de stat să folosească un cît mai mare număr de tractoare cu întreaga lor capacitate de lucru. Din datele comunicate însă la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii reiese că în prezent în gospodăriile de stat şi S.M.T.-uri se află în stare de nefuncţionare un număr însemnat de tractoare, din care o parte în reparaţie planificată.

S-a constatat că numărul mare de tractoare cu defecţiuni accidentale, se datoreşte neaplicării la timp şi cu atenţie a normativului de îngrijiri tehnice zilnice şi periodice — ca şi lipsei de îndrumare şi control pe teren, din partea conducerilor unităţilor şi a organelor tehnice.

Indeosebi în S.M.T.-urile din regiunile Constanţa, Bucureşti, Iaşi şi Craiova, unde se află în prezent defecte un număr mai mare de tractoare, este necesar să fie luate măsurile ce se impun, ca îngrijirea tractoarelor să se facă conform prevederilor, iar înlăturarea defecţiunilor de îndată ce acestea survin, astfel încît să se lucreze cu un număr cît mai mare de tractoare.

Pe de altă parte, avîndu-se în vedere numărul mare de tractoare defecte în S.M.T.-uri şi gospodării de stat este necesar să se înceapă imediat reparaţiile pentru a se reda în exploatare cît mai grabnic o parte din acestea şi spre a se reduce cît mai mult vîrful de reparaţii din cursul iernii.

Din controalele efectuate pe teren de către inginerii şi tehnicienii Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, s-a constatat că în multe S.M.T.-uri şi gospodării de stat nu au fost respectate îndrumările date cu privire la pregătirea executării reparaţiilor de iarnă.

La S.M.T. Filiaşi — regiunea Craiova, de exemplu, s-a constatat că atelierul mecanic unde urmează a se efectua reparaţiile, se află în completă degradare. Acoperişul secţiei de fierărie era spart în mai multe locuri; o maşină de găurit, un polizor şi mai multe electromotoare erau descompletate; bancul de rodaj motoare de pornire se afla nemontat, deşi fusese primit cu 30 de zile în urmă. De altfel nu fusese montat nici dispozitivul de îndreptat biele primit cu 2 luni în urmă. Instalaţia electrică de forţă şi de lumină nu fusese revizuită, prezentînd pericol de incendiu (sîrme fără izolaţii, tablouri electrice din lemn, siguranţe nereglementare etc.).

La acelaşi S.M.T. au fost găsite la brigada nr. 8 condusă de tov. Popescu Ştefan, tractoare neîngrijite, cu filtrele îmbîcsite de impurităţi, cisterna de motorină descoperită, alimentarea făcîndu-se cu găleata. O situaţie asemănătoare a fost întîlnită şi la S.M.T.-urile: Episcopia Bihor, regiunea Oradea, Secueni — regiunea Oradea, Mărtineşti şi Ardud — regiunea Baia Mare etc.

Faţă de astfel de lipsuri şi faţă de timpul înaintat în care ne aflăm, se impune ca de îndată conducerile S.M.T.-urilor să treacă la amenajarea atelierelor, verificarea instalaţiei electrice şi instalarea utilajelor care vor fi folosite la lucrările de reparaţii.

Este necesar ca aceste unităţi să respecte întocmai instrucţiunile date de către Direcţia Generală S.M.T. de a organiza de pe acum — şi pe toată perioada de iarnă — concomitent cu repararea inventarului ce va fi folosit în campania de primăvară — şi repararea maşinilor necesare în muncile de vară (combine, batoze etc.). Maşinile reparate trebuie stocate şi conservate în cele mai bune condiţii tehnologice.

Pentru a se executa în fiecare S.M.T. pînă la 31 decembrie 1959 cel puţin 40 la sută din volumul reparaţiilor de iarnă — aşa cum s-a trasat sarcina — este necesar ca munca în atelierele de reparaţii să fie organizată pe baza unui program concret de lucru, cu termene precise pe fiecare om în parte, controlîndu-se permanent cum anume sînt îndeplinite sarcinile.

De asemenea, în tot timpul cît nu se poate lucra în cîmp, e necesar să fie folosit la lucrările de reparaţii şi personalul din brigăzile de tractoare.

Creşterea batalilor aduce venituri însemnate

Începînd din anul 1954, gospodăria agricolă de stat Valea lui Mihai, regiunea Oradea, se ocupă cu creşterea batalilor (berbeci castraţi). Numărul acestora a crescut de la 60 în 1954, la 492 în acest an.

Gospodăria a acordat o foarte mare atenţie sporirii greutăţii corporale a acestor animale. Un număr de peste 100 batali, care au atins greutatea de 60 kg. şi chiar mai mult, au fost predaţi de curînd statului pentru sacrificare. Cantitatea de lînă obţinută de la batali a fost de 4.759 kg. iar media pe fiecare cap de batal a fost de 9,672 kg lînă. Prin valorificarea cărnii şi lînei de la batali, gospodăria a realizat un beneficiu de aproape 200.000 lei.

Trebuie adăugat faptul că în prezent la gospodăria de stat Valea lui Mihai se dă o mare atenţie furajării consistente a batalilor. Pînă la sfîrşitul anului, un mare număr de batali va fi valorificat pentru carne.

AUREL MINEAŢA
corespondent

Intr-o singură unitate

Economii ce depăşesc un milion de lei

Organizarea tractoarelor în brigăzi de mecanizare completă, aplicarea complexului de reguli agrotehnice, asigurarea unor furaje de calitate şi întocmirea chibzuită a raţiilor furajere etc. au dus la creşterea producţiei şi scăderea preţului de cost la grîu, porumb, lapte, lînă etc. La grîu, planul producţiei-marfă al G.A.S. Carei — Baia Mare a fost depăşit cu 250 de tone.

Totodată au fost îndeplinite şi depăşite angajamentele privind realizarea de economii. Numai pînă la 31 octombrie se economisiseră deja 1.049.000 de lei şi se obţinuseră beneficii în valoare de 2.036.000 de lei; cu aproape 800.000 de lei mai mult decît era prevăzut să se obţină pînă la acea dată.

V. R.

Cînd te culci pe laurii succeselor

Pînă anul acesta, gospodăria agricolă de stat Floreşti se număra printre unităţile de stat fruntaşe din regiunea Galaţi. Producţiile la ha erau deosebit de mari; în sectorul zootehnic se obţineau produse la un preţ de cost cu mult redus faţă de celelalte gospodării agricole de stat din regiune. Anul acesta, lucrurile se petrec cu totul altfel. In timp ce în gospodăria de stat Floreşti producţia de porumb la ha a fost de numai 1.500 de kg, gospodăria agricolă de stat „Justin Georgescu" a scos în medie 5.000 de kg de ştiuleţi, iar cea din Slobozia Ciorăşti 4.000 de kg boabe la ha.

Cum se explică o diferenţă atît de mare? Prin modul diferit în care a fost pregătit terenul şi întreţinute culturile. La gospodăria agricolă de stat Floreşti s-au aplicat mai puţine praşile şi mai puţine îngrăşăminte decît la gospodăria de stat Slobozia-Ciorăşti. Lucrările agrotehnice făcute în plus la gospodăria de stat Slobozia-Ciorăşti au dus la ridicarea cheltuielilor la hectar, dar sporul de producţie realizat a făcut ca preţul de cost per tonă să fie cu 150 de lei sub cel planificat.

Cei care cunosc gospodăria agricolă de stat Floreşti şi-i ştiu posibilităţile cu greu îşi pot explica rezultatele nemulţumitoare obţinute de unitate în sectorul zootehnic. Miile de animale şi păsări trebuiau să-i aducă, ca şi în alţi ani, beneficii însemnate. Dar, în loc de beneficii, gospodăria a depăşit preţul de cost planificat şi, ceva mai mult, nu-şi îndeplineşte cantitativ planul de producţie. La lapte, de exemplu, este cu sute de hectolitri sub plan, iar preţul de cost a fost depăşit cu 0,31 lei per litru.

Punînd faţă în faţă crescătoriile de păsări ale gospodăriei agricole de stat Floreşti şi gospodăriile de stat Borduşani, raionul Feteşti, vom vedea un contrast izbitor. Oul de găină este produs cu numai 0,51 lei la Borduşani şi cu 1,82 lei la Floreşti.

Incercările de a se explica rezultatele diferite prin lipsa unei baze furajere corespunzătoare nu sînt serioase. Prin producţii intensive, prin culturi duble, care să dea 20—25 de mii de kg de masă verde la hectar, baza furajeră proprie putea fi complet asigurată.

Pe lîngă slaba preocupare pentru baza furajeră, la gospodăria de stat Floreşti nu se dă atenţie nici furajării. Hrănirea vacilor nu se face în funcţie de greutatea corporală şi producţie. Animalele nu au fost grupate pe producţii. Adăugind la acestea fluctuaţia cadrelor de îngrijitori, este explicabil de ce producţia de lapte merge uneori în scădere, de ce în timp de vară producţia zilnică de lapte variază între 800 şi 400 de litri.

Faptul că gospodăria de stat Floreşti a fost una din unităţile fruntaşe a avut asupra conducerii gospodăriei alt efect decît cel normal. In loc să folosească succesele ca bază pentru noi succese, conducerea gospodăriei de stat şi-a închipuit că lucrurile vor merge de la sine, că experienţa acumulată de-a lungul anilor va fi suficientă pentru ca treaba să meargă bine fără prea mari eforturi. Culcîndu-se pe laurii succeselor trecute, conducerea gospodăriei a scăpat din mînă problema luptei pentru producţii mari şi preţuri de cost scăzute, a luptei pentru rentabilitate.

Consiliul gospodăriei şi comitetul de întreprindere au sarcina de a trece neîntîrziat la o analiză serioasă a defecţiunilor, în special a lipsurilor din sectorul zootehnic, spre a găsi soluţiile cele mai bune pentru îndreptarea grabnică a situaţiei şi readucerea gospodăriei în rîndul unităţilor fruntaşe.

P. ZBIRLEA

La G. A. S. „Al. Sahia"

Creşte producţia-marfă

Deşi multe produse sînt încă în curs de livrare, la gospodăria agricolă de stat „Al. Sahia" volumul producţiei-marfă din anul acesta a depăşit cu mult pe cel din anii trecuţi. Astfel, în comparaţie cu anul 1954, producţia-marfă la grîu e mai mare cu 542 de tone, la carne cu 93,2 tone, la lapte cu 1.107 hl. Laptele şi carnea sînt încă în curs de livrare. Creşterea producţiei-marfă a rezultat din mărirea şeptelului şi a suprafeţei cultivate, dar, mai ales, din sporirea producţiei la ha şi pe cap de animal.

Mică mecanizare, mică... preocupare

Pentru introducerea micii mecanizări, gospodăriilor agricole de stat li se acordă, la cererea lor documentată, credite pe termen scurt. Gospodăriile de stat pot utiliza aceste credite în proporţii mari datorită complexităţii activităţii lor. Se pot mecaniza lucrări de recoltat şi treieriş la diferite culturi legumicole, lucrări de irigaţii şi drenări; sînt posibilităţi de introducere a micii mecanizări în sectorul zootehnic la transportul furajelor, bălegarului, prepararea hranei animalelor, adăparea automată, muls şi tuns; în sectorul mecanic mica mecanizare poate şi trebuie să îmbunătăţească procesul de reparaţii prin perfecţionarea utilajului şi prelungirea vieţii mecanismelor şi maşinilor etc.

Rambursarea creditelor în termen de doi ani nu prezintă nici o dificultate, deoarece prin mica mecanizare se realizează mari economii şi beneficii. Cu toate acestea în regiunea Constanţa există gospodării pentru care mica mecanizare nu-i o preocupare. Astfel, din creditele alocate anul trecut pentru mica mecanizare, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa au cheltuit numai 23 la sută. Lipsa de preocupare pentru introducerea micii mecanizări este continuată din păcate şi în acest an. Un exemplu în acest sens ni-l oferă gospodăria de stat Baia. Deşi are linie decovil la grajduri, gospodăria n-o foloseşte deoarece nu are vagoneţi. Ei puteau fi procuraţi prin credite pe termen scurt. Tot din lipsă de preocupare, reţeaua de alimentare cu apă — pentru executarea ei s-au cheltuit peste 500.000 lei — nu funcţionează. Defecţiunea existentă putea fi remediată prin lucrări susţinute de credite pe termen scurt. De asemenea, nici la gospodăria de stat Agigea nu se foloseşte utilajul de mică mecanizare cu care este dotat sectorul zootehnic deoarece nu s-au executat unele lucrări complimentare Ele se puteau face cu fondurile alocate în acest scop. La multe gospodării de stat ca Lipniţa, Izvorul Mare, Murfatlar, Cernavodă etc., s-ar fi făcut mari economii, iar productivitatea muncii ar fi crescut mult, dacă din partea conducerilor exista un minimum de interes pentru introducerea micii mecanizări. Dacă ar fi pus în funcţie reţeaua de alimentare cu apă, scoţîndu-se din uz transportul cu sacaua, numai la gospodăria de stat Cernavodă s-ar fi putut economisi anual aproape 500.000 de lei.

Desigur că în regiunea Constanţa sînt şi gospodării care au utilizat credite pe termene scurte pentru mica mecanizare şi au avut rezultate bune. La gospodăriile agricole de stat Pietrolu, Dorobanţu, Donca Simo, şi alte cîteva, prin introducerea micii mecanizări, s-au făcut mari economii la cheltuielile de producţie, au crescut productivitatea şi producţia, a fost micşorat preţul de cost. Trustul Gostat Constanţa cunoaşte aceste exemple. Ştie cît de mare e aportul micii mecanizări la creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost. De ce atunci, unităţile din subordinea sa, au folosit doar 8 la sută din fondurile alocate? Izvorul acestei stări de lucruri trebuie căutat în comoditate, în lipsa de interes pentru mica mecanizare a unităţilor şi a Trustului Gostat Constanţa. Trebuie ca în timpul care a mai rămas pînă la sfîrşitul anului, mica mecanizare să devină... marea preocupare a gospodăriilor şi Trustului. Lucrul acesta este cerut de necesitatea de a produce ieftin

Ing. VALERIU CUCULESCU
Banca Agricolă — Sucursala Constanţa

Experiența și propunerile prietenilor în practica agricolă

G. FROLOV
redactor șef
al „Revistei internaționale pentru agricultură"

De curind, colegiul de redacție al „Revistei internaționale pentru agricultură" s-a întrunit în ședință la București. „Revista internațională pentru agricultură", organ al Comisiei permanente de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii de pe lîngă Consiliul de ajutor economic reciproc va împlini în curind trei ani de apariție.

La editarea revistei participă opt țări membre ale C.A.E.R. — Uniunea Sovietică, Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă. Revista se editează din anul 1957 în limbile bulgară, ungară, germană, polonă, romînă, rusă și cehă.

In condițiile colaborării tot mai strînse dintre țările lagărului socialist capătă o importanță deosebită schimbul reciproc de informații. In această direcție „Revistei internaționale pentru agricultură" îi revine un rol de seamă. Ea este chemată să înfățișeze diferite forme ale colaborării economice și tehnico-științifice dintre țările lagărului socialist în domeniul agriculturii și să contribuie la schimbul rapid de experiență pe linia construcției socialiste, la schimbul de realizări ale științei și practicii înaintate.

Cei trei ani de apariție a revistei, care reprezintă prin ea însăși o interesantă formă de colaborare, au arătat că aceasta este o revistă utilă și necesară. In acest răstimp s-au publicat în revistă articole privind diferite ramuri ale producției agricole. Cititorii revistei au prilejul să cunoască activitatea practică a colhozurilor și sovhozurilor, a gospodăriilor agricole cooperative și de stat, planurile și rezultatele cercetărilor științifice în cele mai importante probleme ale agriculturii. In paginile revistei au fost publicate rezultatele activității, concluziile și propunerile Comisiei permanente de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii de pe lîngă C.A.E.R., cum și cele mai importante propuneri și recomandări ale grupelor de lucru ale comisiei, ale conferințelor internaționale și ale delegațiilor de diferite specialități participanți la aceste conferințe.

Membrii colegiilor de redacție ale edițiilor naționale ale revistei acordă o mare atenție selecționării articolelor destinate publicării în revistă. In cele mai multe dintre țările care editează revista au fost constituite consilii de redacție. Din aceste consilii fac parte oameni de știință și practicieni din agricultură, care examinează și recomandă spre publicare articolele. Consiliile de redacție funcționează bine în Bulgaria și Ungaria. Redacțiile naționale ungară și bulgară țin o legătură permanentă cu consiliile de redacție. Cu participarea consiliului res-

pectiv se întocmește planul temelor și se organizează pregătirea acestora. Celelalte redacții naționale se sprijină și ele în munca lor pe un activ.

Diferiți specialiști, oameni de știință și practicieni scriu activ pentru revistă. Și cum să nu scrie, dacă articolul respectiv se tipărește simultan în șapte limbi! Din lipsă de spațiu, este foarte important să se aleagă pentru publicare cele mai valoroase materiale, pentru ca publicarea lor să fie de cît mai mult folos cititorilor.

Toți membrii colegiului de redacție al „Revistei internaționale pentru agricultură" confirmă că cititorii citesc cu plăcere revista și totodată cer să se îmbunătățească calitatea ei. Ei cer să se scrie materiale scurte și substanțiale despre noile succese ale practicii înaintate și ale științei agricole.

Cu prilejul vizitei pe care am făcut-o în Republica Populară Romînă, noi, membrii colegiului de redacție, ne-am convins că Ministerul Agriculturii și Silviculturii și editura respectivă din R.P.R., acordă revistei noastre atenție cuvenită. De editarea revistei se ocupă intens redactorul-șef al ediției naționale romîne, profesorul Șt. Dimancea, membru în colegiul de redacție al revistei.

Editarea „Revistei internaționale pentru agricultură" reprezintă o acțiune importantă. Schimbul reciproc al experienței înaintate din țările socialiste și aplicarea pe scară largă a acestei experiențe în practica producției agricole vor avea o importanță tot mai mare în dezvoltarea continuă a agriculturii.

Nu încape îndoială că cititorii din Republica Populară Romînă vor da atenție sfaturilor și propunerilor prietenilor lor din țările lagărului socialist și vor lua măsuri pentru punerea în practică a propunerilor ce prezintă importanță pentru producție.

In încheiere, am vrea să transmitem salutul nostru activului și redactorilor revistei — ediția în limba romînă — și să facem apel la ei ca să ajute și în viitor colegiul de redacție în vederea îmbunătățirii continue a „Revistei internaționale pentru agricultură".

Din agricultura U. R. S. S.

Noi hibrizi de porumb

La stațiunea agricolă experimentală din Djambul (Kazahstan) s-a obținut un hibrid superior de porumb ai cărui știuleți cîntăresc cîte 500 grame și conțin fiecare peste 1.000 de boabe.

La stațiunea din Djambul sînt încercate 121 soiuri și hibrizi de porumb din 22 de țări. 65 soiuri din alte republici ale U.R.S.S. și 45 soiuri locale, din Kazahstan.

Anul acesta, stațiunea agricolă experimentală din Djambul a completat colecția mondială cu zece hibrizi noi de mare productivitate.

Combaterea filoxerei cu izotopi radioactivi

Izotopii radioactivi pot fi folosiți cu succes în combaterea filoxerei — cel mai periculos dăunător al viilor. Tînărul om de știință Vasili Semin, din R.S.S. Moldovenească, iradiind rădăcinile de viță de vie contaminate de filoxeră cu raze gama, obținute din cobaltul 60, a reușit să distrugă total acest dăunător în toate etapele dezvoltării sale.

Doza de 20.000—30.000 raze X, mortală pentru filoxeră, nu dăunează plantei.

Vasili Semin recomandă două metode de iradiere dirijată a tufelor de viță de vie — subterană și de la suprafața pămîntului, cea de-a doua considerînd-o preferabilă. Omul de știință a propus o construcție de surse de raze gama care să poată funcționa remorcată de tractor. După calculele lui, tratarea unei tufe durează în medie 1—2 minute. Filoxera piere în a 20-a 40-a zi, în funcție de stadiul ei de dezvoltare.

Omul de știință recomandă de asemenea aplicarea iradierii radioactive în stațiile de carantină la importul sau exportul de butași de viță de vie.

O nouă metodă agrotehnică de mare eficacitate

In ultimii ani, în numeroase colhozuri și sovhozuri din partea de miază-zi a Uniunii Sovietice a început să se aplice hidromecanizarea. Verificările au arătat că această nouă metodă agrotehnică este de mare eficacitate.

In anul 1958 s-au plantat cu ajutorul sapelor hidraulice aproape 60.000 ha de vii. Datorită noii metode, prețul plantării unui hectar de vie a scăzut în medie de patru ori, iar gradul de prindere a plantelor s-a ridicat pînă la sută la sută.

Folosirea sapelor hidraulice în toate gospodăriile viticole din țară va permite să se realizeze numai la plantarea de noi vii economii de cîteva zeci de milioane de ruble pe an. In afară de aceasta, viile plantate după noua metodă se dezvoltă mai bine și dau mai repede rod. Metoda aceasta este de asemenea foarte eficace în lupta împotriva dăunătorilor din sol și îndeosebi împotriva filoxerei.

In unele gospodării a început să se folosească cu succes hidromecanizarea la încorporarea îngrășămintelor în sol, la irigații, la plantarea de fîșii de păduri, la răsădirea legumelor.

Anul acesta se vor face pe cîmpurile experimentale ale colhozurilor și sovhozurilor vaste experiențe de aplicare a hidromecanizării la irigarea și îngrășarea suplimentară a bumbacului, porumbului, floriisoarelor și altor culturi.

Dezvoltarea viticulturii în R. P. Bulgaria

Gospodăriile agricole cooperative de muncă și gospodăriile agricole de stat din R. P. Bulgaria plantează întinse suprafețe cu viță de vie pentru a putea satisface în măsură mai mare cerințele de struguri de pe piața internă și externă. Se folosește în special soiul bulgăresc „Bîlgar". Suprafața plantată cu viță de vie care în 1958 era de 17.500 hectare va crește pînă în 1965 la 80.000 ha. Pînă la sfîrșitul anului 1962 se va planta o suprafață de cel puțin 15.000 ha cu viță de vie de cea mai bună calitate.

Recolta de struguri crește continuu. In trecut recolta medie de struguri la ha. era de mai puțin de 4.000 kg. dar în anul 1958 soiurile de vin au dat la hectar o recoltă de 5.930 kg., iar cele de masă de 8.800 kg. Unele gospodării agricole cooperative de muncă și gospodării agricole de stat au obținut recolte record. Astfel, colectiviștii din satul Grozden, regiunea Burgas, au cules în medie cîte 14.200 kg. struguri la ha.

A crescut de asemenea și exportul de struguri. In anul 1938 exportul maxim de struguri a fost de 57.000.000 kg. In anul 1958, cantitatea de struguri exportată a fost de peste 96.000.000 kg.

PE MARGINEA EVENIMENTELOR EXTERNE

Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în producția de cărbune și minereu de fier

Biroul Național al minelor din Statele Unite ale Americii a dat publicității statistici comparative referitoare la producția S.U.A. și cea a Uniunii Sovietice în privința a o serie de materii prime de bază. După cum relatează agenția americană de presă Associated Press, din aceste statistici rezultă că în momentul de față „Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în producția de cărbuni, înlocuind Statele Unite care s-au aflat în frunte începind din 1899". Din totalul producției mondiale de cărbuni, care se ridică la 2.435.967.000 tone metrice, U.R.S.S. dă 20,4 la sută, față de 16,1 la sută cît dă S.U.A.

In privința producției de minereu de fier, statistica Biroului minelor constată că „Uniunea Sovietică a devenit prima producătoare de minereu de fier din lume". In timp ce în S.U.A., producția de minereu de fier a scăzut, în U.R.S.S. ea este în continuă creștere, atingind noi culmi.

Comparațiile pe care le fac statisticile americane sînt defavorabile lumii capitaliste și în privința altor produse. Ele arată, de pildă, că producția de oțel a țărilor socialiste a crescut de la 22,3 la sută în 1953, la 29,6 la sută din producția mondială.

După cum se vede faptele sînt atît de evidente încît însăși statisticile americane sînt silite să recunoască că în întrecerea pașnică pe care socialismul o desfășoară cu capitalismul, țările socialiste obțin pe zi ce trece noi și remarcabile succese.

Comitetul Politic al O. N. U. cere Franței să renunțe la experiențele nucleare în Sahara

Intenția Franței de a efectua experiențe nucleare în Sahara a provocat, după cum se știe, vii proteste în multe țări ale lumii. Aceasta atît pentru faptul că asemenea intenții se manifestă într-un moment în care s-a produs un început de însănătoșire a atmosferei internaționale, cît și pentru primejdia pe care experiențele nucleare o prezintă în privința sănătății oamenilor.

Impotrivirea și îngrijorarea cu care popoarele urmăresc intenția Franței s-a făcut puternic resimțită și în dezbaterile Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U. care a discutat această problemă. Incheind la 12 noiembrie dezbaterile asupra experiențelor nucleare franceze în Sahara, Comitetul Politic a aprobat cu o mare majoritate de voturi proiectul cu mici amendamente al rezoluției celor 22 de țări din Asia și Africa. Pentru acest proiect de rezoluție au votat delegațiile a 46 de state — ale majorității țărilor din Asia și Africa, ale U.R.S.S. și țărilor de democrație populară, precum și ale altor țări ca Austria, Canada, Cuba, Finlanda etc.; 26 de țări, printre care S.U.A., Anglia, Franța și aliații lor din cadrul blocurilor militare, au fost împotrivă, iar zece s-au abținut de la vot. In proiectul de rezoluție adoptat de Comitetul Politic, Adunarea Generală își exprimă neliniștea profundă față de intenția guvernului francez de a efectua experiențe nucleare în Africa și cere Franței să se abțină de la efectuarea acestor experiențe.

Votul din Comitetul Politic al O.N.U. exprimă astfel dorința popoarelor de a se face totul nu pentru intensificarea experiențelor nucleare, nu pentru continuarea cursei înarmărilor, ci pentru încetarea definitivă a acestor experiențe, pentru izbăvirea omenirii de primejdia unui nou război.

In Ruanda-Urundi situația continuă să fie încordată

După cum relatează agențiile de presă, situația din Ruanda-Urundi, teritorii aflate sub tutela Belgiei, unde au izbucnit grave tulburări zilele acestea, continuă să fie încordată. Făcind un bilanț provizoriu al tulburărilor, agenția Belga arată că în urma răscoalei populației indigene bahutu împotriva moșierilor din tribul batutsi, principalul sprijin al autorităților administrative belgiene, s-au înregistrat peste 200 de morți. Numărul răniților nu a putut fi încă stabilit.

Autoritățile colonialiste belgiene din Congo au trimis în grabă un batalion de 600 de soldați pentru a înăbuși răscoala populației bahutu din teritoriul Ruanda.

Un proces rușinos

La Düsseldorf, în Germania occidentală, se desfășoară un rușinos proces intentat împotriva a 7 activiști de frunte ai Comitetului vest-german al luptătorilor pentru pace. „Vina" pentru care sînt judecați cei 7 reprezentanți ai opiniei publice vest-germane constă în faptul că ei sînt luptători activi pentru pace și destindere internațională.

Desfășurarea procesului arată că înscenarea judiciară de la Düsseldorf nu constituie altceva decît o nouă încercare a cercurilor războinice de la Bonn de a stăvili lupta pentru apărarea păcii care a luat o mare amploare în Germania occidentală. Mase tot mai largi de oameni ai muncii din R. F. Germană, care au cunoscut din plin nenorocirile războiului hitlerist, iau parte la acțiunea împotriva refacerii militarismului german, a înarmării atomice a R. F. Germane, la campania pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru reglementarea pașnică și democratică a problemelor privind Germania. Autoritățile de la Bonn au tîrît în fața justiției o serie de fruntași ai luptei pentru pace din Germania apuseană sperînd că în acest fel vor intimida pe luptătorii pentru pace.

Dar inspiratorii acestei înscenări nu-și vor atinge scopul. Vestea organizării procesului de la Düsseldorf a indignat profund pe toți partizanii păcii și ai progresului din întreaga lume, care-l consideră un proces intentat însăși ideii păcii și prieteniei între popoare. Prin moțiuni și telegrame, luptători pentru pace din toate țările, personalități politice și culturale cu renume își exprimă indignarea și protestul lor energic față de înscenarea autorităților vest-germane și cer încetarea imediată a procesului înscenat celor 7 eminenți luptători pentru pace din Germania occidentală.

Ședință a Comitetului administrativ al U. I. S. M. A. F. la Praga

La 27 noiembrie 1959, va avea loc la Praga o ședință a Comitetului administrativ al U.I.S.M.A.F. (Uniunea Internațională a Sindicatelor Muncitorilor Agricoli și Forestieri). Ordinea de zi a ședinței va cuprinde între altele: analiza activității Uniunii în intervalul ce s-a scurs de la cea de-a 2-a Conferință mondială a U.I.S.M.A.F. care s-a ținut în luna octombrie 1958 la București pînă în prezent, și dezbaterea planului de muncă al Uniunii pe anul 1960.

In cadrul acestui ultim punct al ordinei de zi, va fi luată în discuție organizarea unor conferințe ale muncitorilor agricoli de pe plantații și ale celor forestieri, în diferite părți ale lumii.

De asemenea, se va analiza activitatea de propagandă a U.I.S.M.A.F. și vor fi luate o serie de noi măsuri organizatorice.

R. D. VIETNAM
La rizeria din Luong Yen

Ne apropiem de Luong Yen, un cartier periferic situat pe malul drept al fluviului Roșu. Șiruri de camioane încărcate ne-o iau înainte și uruitul unor motoare devine din ce în ce mai deslușit. Orezăria apare în fața noastră, aidoma unui palat cu patru etaje, cu ferestre mari, fără coșuri fumegînde și fără jgheaburi pe pilonii ei de beton armat.

Intrăm pe poartă, în mijlocul muncitorilor și muncitoarelor din primul schimb, care rîd și glumesc ca niște veseli liceeni.

Un ghid ne primește și ne introduce în biroul de studii tehnice și analize chimice. După ce luăm cunoștință de planul uzinei și examinăm rezultatele analizelor chimice ale unor diverse varietăți de orez prelucrate de uzină, trecem în antrepozite. Sacii cu orez sînt puși pe șase cîntare, pentru a fi cîntăriți înainte de înmagazinare. Ghidul ne informează că acești saci provin din toate provinciile din delta Vietnamului de Nord. Un sistem de semnalizare automată comunică cantitatea de orez înmagazinată în depozit și de care depinde întreaga activitate a uzinei. Deși datorită unei ventilații continue și puternice, praful din aer este dat afară prin niște enorme țevi aspiratoare, muncitorii și muncitoarele care lucrează aici trebuie să poarte salopete peste haine și să aibă o banderolă de tifon alb, pentru a-și apăra gura și nasul. Ne urcăm la etaj, unde se află mașinile toate conduse automat. Puternice aspiratoare electrice rețin particulele de metal care s-ar putea afla în orez. Pentru protecția muncitorilor care constituie o preocupare primordială, majoritatea mașinilor dispun de o rețea protectoare de metal. Fiecare sală de mașini are ca dependințe o încăpere, în care se află un vestiar unde muncitorii pot mînca, și lavoare cu apă curentă.

Un muncitor bătrîn, originar din Sud, dar stabilit după armistițiu în Nord, ne informează că rizeria este construită pe un teren care în epoca colonialistă era un maidan cu gunoi. Rizeria din Luong Yen este cea mai mare din cele patru rizerii construite cu ajutorul acordat de Republica Populară Chineză.

Rizeria prelucrează aproximativ 300 tone de orez nedecorticat pe zi, ceea ce echivalează cu o producție zilnică de 180—200 tone de orez alb. In fiecare zi, rizeria primește noi mașini, cu ajutorul cărora activitatea ei devine mai intensă și mai amplă.

Producția uzinei crește neîncetat. Pe tabloul de onoare, lunga listă a muncitorilor fruntași în întreceri se mărește și ea în fiecare zi.

Orezul care iese din rizeria din Luong Yen este destinat, în primul rînd, populației capitalei, dar poate să întreprindă și o călătorie mai lungă. Orezul din Vietnam este exportat în statele socialiste frățești, care trimit, în schimb, mașini, utilaj tehnic, textile, medicamente. Orezul vietnamez este exportat atît la Djakarta cît și la Bombey. El contribuie astfel la consolidarea prieteniei care leagă poporul vietnamez de popoarele țărilor socialiste ca și de popoarele Indoneziei și Indiei.

Ce am văzut la Szentgál

Situat cam la 130 de km depărtare de Budapesta, Szentgál se întinde de-a lungul drumului care duce la Graz, în Austria. La 12 februarie anul acesta țăranii de aici au constituit o cooperativă agricolă de producție. N-a trecut deci multă vreme de cînd cele 150 de familii de țărani mijlocași și-au unit pămînturile, în suprafață de 1.215 ha, formînd cooperativa agricolă de producție „Viață Nouă". Suprafața cooperativei cuprinde 768 de ha de pămînt arabil, 80 ha de fînețe, 99 de ha de pășuni, 204 ha păduri etc. Am vizitat de curînd cooperativa: atmosfera senină și plină de încredere, activitatea țăranilor și rezultatele obținute de ei prin munca stăruitoare în comun m-au determinat să scriu despre cele văzute.

Ceea ce mi-a atras atenția în primul rînd a fost munca avîntată atît pe ogoare cît și pe șantierele de construcții ale cooperativei, la fermele de animale și în birouri. Am fost cu adevărat surprins de entuziasmul cu care îndeplinesc cooperatorii această muncă, încă nouă pentru ei. In egală măsură m-a surprins hărnicia acestor cooperatori, care pînă mai ieri erau gospodari individuali, și care astăzi vorbesc de treburile „noastre" în loc de treburile „mele", și înțeleg să pună cunoștințele lor tehnice în serviciul colectivității. Ne vorbesc despre toate acestea realizările de pînă acum care dovedesc că munca în comun este rodnică.

La Szentgál am putut observa adevărul atît de des repetat și anume că: agricultura colectivă oferă multiple posibilități de dezvoltare și de realizare a inițiativei creatoare. M-au convins de aceasta și un număr de măsuri eficace luate de cooperatori cu privire la organizarea creșterii vitelor în cooperativă, cît și realizările obținute pînă în prezent. La constituirea cooperativei, țăranii au adus 65 de vaci, 65 de juninci — dintre care jumătate erau gestante — 58 de bivoli, 3 vițel, 65 de boi, 57 de cai și 459 de oi.

Rezolvarea de moment a fost găsită. Pentru adăpostirea acestor animale erau necesare grajduri. Astfel, hambarele mari din sat au fost transformate în grajduri. S-au amenajat și unele grajduri mai mari. Pentru aceste lucrări a fost folosit lemn din pădurile cooperativei.

Lucrările acestea erau încă în curs cînd s-a început construcția unui nou grajd pentru 100 de capete vite mari, construcție realizată în urma unui ajutor din partea statului, dar și cu participarea cooperatorilor.

Nici hrana vitelor n-a fost uitată: în gropi vor fi însilozate 6.000 m. c. de furaje. S-au depozitat 2.000 chintale de fîn și s-au pus în gropi 2.500 chintale de sfeclă furajeră. Din producția de boabe au fost oprite 2.400 chintale.

Deci în ceea ce privește creșterea vitelor cooperativa a trecut peste primele greutăți — și ea nu se va opri aici. Prin transformarea unor clădiri vechi cooperatorii vor construi anul acesta în schimbul sumei de 180.000 forinți un nou grajd de 100 capete vite mari, o crescătorie pentru 50 de porci, o îngrășătorie de 100 de capete și un saivan pentru 500 de oi.

De la început cooperatorii au aplicat statutul. Ei și-au făcut și un fond de bază reținînd aproape 200.000 forinți pentru diferite cheltuieli generale. Ei au rezervat, de asemenea, 24.000 de forinți pentru scopuri culturale. Această sumă le va îngădui să-și amenajeze o sală de festivități, să cumpere un televizor și o stație de radioficare. Conducătorii și membrii cooperativei știu că fondul de bază este o garanție pentru dezvoltarea multilaterală a cooperativei contribuind astfel la mărirea veniturilor.

Renta funciară este plătită și ea conform statutului, prevăzîndu-se în acest scop suma de 152.084 forinți.

Respectarea statutului se manifestă și prin felul în care cooperatorii respectă normele de muncă.

Plata în bani și în natură pentru munca depusă se face, de asemenea, conform statutului. Se prevede, de pildă, a se da cîte 19,51 forinți în bani pentru o zi-muncă, și produse în valoare de 16,34 forinți. Dar cifrele acestea vor fi depășite nu numai pentru că recoltele au depășit prevederile ci și pentru că membrii cooperativei folosesc orice prilej pentru a-și mări veniturile — de pildă prin îngrășarea vitelor.

S-ar mai putea vorbi încă despre multe lucruri, dar aceste cîteva rînduri sînt totuși suficiente pentru a arăta că munca în comun poate da rezultate care depășesc cu mult pe cele ale țăranului muncitor cu gospodărie individuală, pentru a arăta că această cooperativă nu este decît un cadru, o formă de organizare, căreia membrii și conducătorii ei trebuie să-i insufle viață.

Am plecat de la cooperativa „Viață Nouă" din Szentgál cu convingerea fermă că acolo lucrurile merg cît se poate de bine. Desigur că mai sînt și greutăți de înlăturat, dar realizările de pînă acum ne îngăduie să-i prevedem un viitor din ce în ce mai fericit.

(din „Revue hongroise")

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Au participat la finalele „Cupei Agriculturii"

Festivitate de premiere... Primul loc și campioană a primei ediții a „Cupei Agriculturii" la volei fete, echipa „Vointa" din satul Dacia, raionul Rupea. Aceste cuvinte rostite de secretarul comisiei de organizare a finalelor „Cupei Agriculturii", tov. Florea Romulus, au fost primite cu ropote de aplauze, în timp ce componentele echipei „Vointa" s-au aliniat în fața mesei juriului pentru a primi cupa de campioană, diplomele și premiile ce le-au fost atribuite.

Dar să vedem cine sînt componentele echipei campioane: **Sabina Bogărnea**, brigadiera legumicolă a gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Dacia; **Luiza Marcus**, învățătoare și lectoră la cercul agrozootehnic al gospodăriei colective; **Elena Drăgan**, felceră la aceeași gospodărie colectivă; **Gabriela Țican**, învățătoare la școala elementară și lectoră la cursurile agrozootehnice din sat; **Elena Pican**, profesoară; **Ana Chirică**, educatoare la grădinița de copii a gospodăriei colective; **Elena Coci**, muncitoare agricolă.

Iată un mănunchi de tinere de diferite profesii, dar care formează o echipă omogenă. Și ca o dovadă, sînt rezultatele obținute în întrecerea cu cele mai bune formații sătești din regiunile Oradea, Baia Mare, Hunedoara, Autonomă Maghiară.

Foarte veselă, căpitana echipei, **Luiza Marcus**, ne spunea: „Trebuie să știți că echipa noastră de volei a fost înființată anul acesta. Debutul și l-a făcut cu prilejul întrecerilor din cadrul Spartachiadei de vară. La întrecerile „Cupei Agriculturii" colegele mele de echipă au luptat cu multă dîrzenie și voință (pentru a nu dezminți numele echipei noastre „Vointa") și astfel am reușit să cucerim primul loc la această importantă competiție a oamenilor muncii din mediul sătesc".

Ne asociem aplauzelor cu care au fost răsplătite de spectatorii prezenți la festivitatea de premiere, și le felicităm călduros, urîndu-le noi succese în competițiile sportive și în activitatea profesională.

★

Printre formațiile calificate pentru turneul final de volei din cadrul „Cupei Agriculturii" s-a numărat și echipa feminină a asociației sportive „Vulturul" care aparține de gospodăria agricolă colectivă „Partizanul" din comuna Mintiul Gherlei, regiunea Cluj. Aceasta a reușit să se claseze pe locul 4 în clasamentul general, întrecînd în ultimul joc formația campioană „Vointa" din satul Dacia, ceea ce a constituit o surpriză pentru participanți. De altfel, aceasta a fost și singura înfrîngere a echipei campioane.

După terminarea competiției colectivista Maria Rogneanu, căpitana echipei „Vulturul", campioana regiunii Cluj, ne-a vorbit cu multă plăcere despre activitatea sportivă din comuna Mintiul Gherlei, unde țăranii muncitori îndrăgesc foarte mult sportul.

Ea ne-a vorbit despre echipa de fotbal care activează în campionatul regiunii Cluj, despre echipa de handbal, despre tinerii care practică atletismul, despre baza sportivă din comună care a fost amenajată prin muncă voluntară, despre activitatea culturală și despre multe alte preocupări ale tinerilor din Mintiul Gherlei, care se bucură din plin de condițiile minunate de viață pe care le-a creat regimul nostru de democrație populară pentru masele de oameni ai muncii de la sate.

M. L.

Activitatea sportivă din comuna foștilor țărani... obidiți

In urmă cu 15 ani, nici nu putea fi vorba despre o activitate sportivă în comuna Obidiți din raionul Rîmnicu Sărat, unde țăranii muncitori erau exploatați sîngeros, iar cei care se împotriveau orînduirii burghezo-moșierești erau întemnițați și legați în obezi. De aci se trage și numele comunei Obidiți.

Dar anii de tristă amintire ai guvernării burghezo-moșierești au trecut. Și odată cu instaurarea regimului nostru de democrație populară, masele de țărani de aici au început să-și croiască o viață nouă, liberă, îmbelșugată. Astăzi ei lucrează cu spor în întovărășirea agricolă „Al 2-lea Congres al Partidului", obținînd recolte tot mai bogate.

In timpul liber, întovărășiții din comună desfășoară o frumoasă activitate culturală și sportivă, practicînd cu multă plăcere diferite discipline ca fotbalul, oina, trînta, șahul, voleiul și atletismul. In special oina se bucură aici de o deosebită popularitate. Și în această privință este suficient să arătăm că în comună activează 3 echipe de oină, dintre care una a cucerit doi ani la rînd titlul de campioană a regiunii Ploești, iar cea mai tînără a cîștigat anul acesta titlul de campioană pe țară a Spartachiadei de vară. Din prima formație putem evidenția pe țăranii întovărășiți: D. Damian, Gh. Purdel, N. Titu, I. Radu, I. Tudorancea, St. Nicolae etc.

Trebuie să menționăm că activitatea sportivă din această comună este condusă și organizată de asociația „Energia" care numără aproape 200 de membri înscriși în U.C.F.S. Dintre aceștia, peste 100 de membri fac parte din secția de oină, care este condusă de președintele sfatului popular din comună, tov. Ion Paraschivescu, vechi și pasionat sportiv.

Printre frumoasele succese obținute de membrii asociației sportive „Energia" mai trebuie să menționăm titlul de campion al regiunii Ploești la trîntă, cucerit de țăranul întovărășit Gh. Barbu, cu prilejul Spartachiadei de vară, ediția 1959.

Aceste succese constituie o mîndrie pentru țăranii întovărășiți din comuna Obidiți, care își croiesc prin muncă în comun o viață nouă și fericită.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".